

COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 27.3.2013
COM(2013) 161 final

2013/0088 (COD)

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI
de modificare a Regulamentului (CE) nr. 207/2009 privind marca comunitară

(Text cu relevanță pentru SEE)

{SWD(2013) 95 final}
{SWD(2013) 96 final}

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

1.1. Contextul general și motivele propunerii

Legislațiile statelor membre cu privire la mărci au fost parțial armonizate prin Directiva 89/104/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1988, codificată ca Directiva 2008/95/CE (denumită în continuare „directiva”). Alături de sistemele naționale ale mărcilor și în legătură cu acestea, Regulamentul (CE) nr. 40/94 al Consiliului din 20 decembrie 1993 privind marca comunitară, codificat ca Regulamentul (CE) nr. 207/2009 (denumit în continuare „regulamentul”) a instituit un sistem autonom de înregistrare a unor drepturi unitare, care produce aceleași efecte în întreaga UE. În acest context, a fost înființat Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (OAPI), responsabil cu înregistrarea și administrarea mărcilor comunitare.

Utilitatea mărcii este de a distinge produsele și serviciile unei întreprinderi. Cu ajutorul mărcii, o întreprindere poate să atragă și să fidelizeze clienții, precum și să creeze valoare și creștere. În acest caz, marca funcționează ca motor al inovării: necesitatea de a menține valoarea mărcii încurajează investițiile în cercetare și dezvoltare, acestea conducând, la rândul lor, la un proces neîntrerupt de creare și de îmbunătățire a produselor. Acest proces dinamic are, de asemenea, un impact pozitiv asupra ocupării forței de muncă. Într-un mediu tot mai competitiv, s-a înregistrat o creștere constantă, nu doar a rolului crucial al mărcilor pentru succesul pe piață, ci și a valorii lor comerciale și a numărului acestora. În 2012, au fost depuse un număr record de cereri de înregistrare de marcă comunitară (peste 107 900, în comparație cu 98 217 depuse în 2010 și 49 503 depuse cu zece ani în urmă). OAPI a primit, de asemenea, în cursul anului 2011, a milioana cerere depusă de la începutul operațiunilor, în 1996. Această evoluție a fost însoțită de așteptări tot mai mari din partea celor interesați de a beneficia de sisteme de înregistrare a mărcilor mai raționalizate și de înaltă calitate, care să fie mai coerente, mai accesibile publicului și mai moderne din punct de vedere tehnologic.

În 2007, atunci când a examinat perspectivele financiare ale OAPI, Consiliul¹ a subliniat faptul că înființarea Oficiului a reprezentat o mare reușită și că acesta a contribuit în mod semnificativ la consolidarea competitivității UE. Consiliul a reamintit faptul că sistemul mărcii comunitare a fost conceput astfel încât să poată coexista cu sistemele mărcilor naționale, care au continuat să fie necesare pentru acele întreprinderi care nu doreau ca mărcile lor să fie protejate la nivelul UE. Consiliul a indicat, de asemenea, importanța activității complementare a oficiilor naționale pentru mărci și a invitat OAPI să își extindă cooperarea cu acestea în interesul funcționării globale a sistemului mărcii comunitare. În cele din urmă, Consiliul a recunoscut că au trecut peste zece ani de la crearea mărcii comunitare și a subliniat necesitatea unei evaluări globale a funcționării sistemului mărcilor comunitare. Acesta a invitat Comisia să inițieze lucrările referitoare la un studiu corespunzător, în special în vederea intensificării și a extinderii instrumentelor de cooperare existente între OAPI și oficiile naționale pentru mărci.

¹ Concluziile Consiliului Competitivitate din 21 și 22 mai 2007, documentul Consiliului 9427/07.

În cadrul „*Small Business Act*” din 2008², Comisia s-a angajat adapteze sistemul mărcilor comunitare astfel încât acesta să devină mai accesibil pentru IMM-uri. În plus, comunicarea din 2008 privind o strategie a drepturilor de proprietate industrială pentru Europa³ a evidențiat angajamentul Comisiei de a garanta o protecție eficientă și eficientă a mărcilor și de a institui un sistem al mărcilor de înaltă calitate. În acest document s-a concluzionat că a sosit momentul unei evaluări globale, care ar putea constitui baza pentru o viitoare revizuire a sistemului mărcilor din Europa și pentru îmbunătățirea ulterioară a cooperării dintre OAPI și oficiile naționale. În 2010, în comunicarea privind Europa 2020, din cadrul inițiativei emblematică „O Uniune a inovării”, Comisia s-a angajat să modernizeze cadrul care reglementează mărcile în vederea îmbunătățirii condițiilor-cadru necesare pentru ca întreprinderile să inoveze⁴. În cele din urmă, în strategia sa privind DPI pentru Europa⁵, prezentată în anul 2011, Comisia a anunțat o revizuire a sistemului mărcilor din Europa în vederea modernizării acestuia, atât la nivelul UE, cât și la nivel național, pentru a-l face mai eficient, mai eficient și mai coerent în ansamblu.

1.2. Obiectivul propunerii

Principalul obiectiv comun al acestei inițiative și al propunerii paralele de reformare a directivei, privite ca un pachet, este de a încuraja inovarea și creșterea economică prin sporirea accesibilității și eficienței pentru întreprinderi a sistemelor de înregistrare a mărcilor din întreaga UE, acest lucru fiind realizat prin reducerea costurilor și a complexității, creșterea vitezei, sporirea gradului de previzibilitate și de securitate juridică. Aceste ajustări corespund eforturilor de a asigura coexistența și complementaritatea dintre sistemul mărcilor de la nivelul Uniunii și sistemele mărcilor naționale.

În ceea ce privește prezenta inițiativă de revizuire a regulamentului, Comisia nu propune un nou sistem, ci o modernizare precis orientată a dispozițiilor existente, având următoarele obiective principale:

- adaptarea terminologiei la Tratatul de la Lisabona și a dispozițiilor la abordarea comună privind agențiile descentralizate (a se vedea secțiunea 5.1);
- simplificarea procedurilor de solicitare și de înregistrare a unei mărci europene (a se vedea secțiunea 5.2);
- sporirea securității juridice prin clarificarea dispozițiilor și eliminarea ambiguităților (a se vedea secțiunea 5.3);
- stabilirea unui cadru adecvat pentru cooperarea dintre OAPI și oficiile naționale, în vederea promovării convergenței practicilor și a dezvoltării unor instrumente comune (a se vedea secțiunea 5.4);

² Comunicarea Comisiei intitulată „Gândiți mai întâi la scară mică”, Un „Small Business Act” pentru Europa - COM(2008) 394 final din 25 iunie 2008.

³ COM(2008) 465 final din 16 iulie 2008.

⁴ COM(2010) 546 final din 6 octombrie 2010.

⁵ O piață unică pentru drepturile de proprietate intelectuală: Stimularea creativității și inovației pentru a oferi Europei creștere economică, locuri de muncă de înaltă calitate și bunuri și servicii de primă clasă - COM(2011) 287.

- alinierea cadrului la articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) (a se vedea secțiunea 5.5).

2. REZULTATELE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRII IMPACTULUI

2.1. Consultarea publică

Această inițiativă se bazează pe evaluarea atât a modului în care funcționează, în ansamblu, sistemul mărcilor din Europa, cât și a amplelor consultări cu principalele părți interesate.

Principala componentă a evaluării a fost un studiu realizat în numele Comisiei de Institutul Max Planck pentru dreptul proprietății intelectuale și dreptul în materie de concurență. Studiul s-a desfășurat în perioada noiembrie 2009-februarie 2011⁶. Pe lângă analizele realizate de experți, studiul a presupus efectuarea de consultări cu diferite părți interesate. Acesta a inclus o anchetă realizată în rândul utilizatorilor sistemului mărcii comunitare, o serie de contribuții din partea unor organizații care reprezintă utilizatorii de mărci la nivel național, european și internațional, precum și o audiere care a avut loc în iunie 2010 și la care au participat organizațiile respective. În cele din urmă, institutul a consultat oficiile naționale din toate statele membre și OAPI.

Concluzia raportului final este că bazele sistemului mărcii europene sunt solide. În special, procedurile urmate de OAPI corespund în general nevoilor și așteptărilor întreprinderilor. De asemenea, s-a înregistrat consens cu privire la faptul că această coexistență a drepturilor comunitare și a drepturilor naționale în materie de mărci este fundamentală și necesară pentru funcționarea eficientă a unui sistem al mărcilor care să îndeplinească cerințele unor întreprinderi de dimensiuni diferite, de pe piețe diferite și cu nevoi geografice diferite. Cu toate acestea, în cadrul raportului s-a constatat că este necesară o mai mare convergență a legislațiilor și a practicilor în materie de mărci la nivelul UE. Raportul a confirmat faptul că numeroase aspecte ale actualului sistem al mărcii comunitare funcționează în mod adecvat și a formulat numeroase propuneri de îmbunătățire. Au fost identificate domenii specifice în care cooperarea dintre OAPI și oficiile naționale ar putea fi sporită.

Ca răspuns la rezultatele intermediare ale studiului, Consiliul a adoptat concluzii la 25 mai 2010⁷ prin care a aprobat acordul la care s-a ajuns în septembrie 2008 în cadrul organelor de conducere ale OAPI (Consiliul de administrație și Comitetul bugetar) privind un set de măsuri bugetare destinate să creeze în viitor un echilibru mai bun în cadrul bugetului OAPI. Consiliul a convenit asupra faptului că aceste măsuri bugetare contribuie, de asemenea, la modernizarea, simplificarea, armonizarea și consolidarea sistemului mărcilor din Europa în general. Consiliul a invitat Comisia să introducă în revizuire o dispoziție specifică în vederea definirii cadrului de cooperare între OAPI și oficiile naționale. Aceasta ar trebui să precizeze în mod explicit faptul că toate oficiile pentru mărci din UE ar trebui să realizeze obiectivul armonizării practicilor și că OAPI ar trebui să faciliteze eforturile lor în acest domeniu. De asemenea, Consiliul a solicitat crearea unei baze juridice pentru distribuirea echivalentului a

⁶ A se vedea studiul final al institutului Max Planck, inclusiv anexele, la adresa http://ec.europa.eu/internal_market/indprop/tm/index_en.htm.

⁷ Concluziile Consiliului Competitivitate din 25 mai 2010 cu privire la viitoarea revizuire a sistemului mărcilor din Uniunea Europeană, JO C 140, 29.5.2010, p. 22.

50 % din valoarea taxelor de reînnoire percepute de OAPI către oficiile naționale, aceste fonduri fiind destinate protejării, promovării și/sau asigurării respectării mărcilor.

Ca urmare a studiului, serviciile Comisiei au organizat o audiere a asociațiilor de utilizatori la 26 mai 2011. Rezultatele acesteia au dat relief analizei preliminare a Comisiei și au confirmat-o.

2.2. Evaluarea impactului

În cadrul evaluării impactului a fost identificată o problemă principală pe care trebuie să o abordeze regulamentul revizuit: nivelul scăzut de cooperare între oficiile pentru mărci din Europa. Astfel cum este explicat în evaluarea impactului, există numeroase legături între sistemul mărcii comunitare și sistemele mărcilor naționale, care au consecințe directe atât asupra utilizatorilor de mărci, cât și asupra serviciilor din domeniul proprietății intelectuale. Acestea presupun un anumit nivel de complementaritate între cele două sisteme. OAPI și oficiile naționale ar trebui să coopereze îndeaproape în vederea realizării și asigurării acestei complementarități.

În prezent există o serie de piedici considerabile în calea realizării unei cooperări eficiente și efective între oficiile pentru mărci din Europa, printre care se numără:

- lipsa unui temei juridic clar pentru cooperarea în materie de legislație privind mărcile din UE;
- lipsa dotărilor tehnice în oficiile naționale;
- lipsa unei finanțări durabile pe termen mediu și lung.

Următoarele opțiuni au fost luate în considerare pentru rezolvarea acestor probleme și pentru realizarea a trei obiective corespondente.

1. Crearea unui temei juridic adecvat pentru cooperare:

- (a) opțiunea 1: niciun temei juridic specific pentru cooperarea dintre serviciile din domeniul proprietății intelectuale din Europa;
- (b) opțiunea 2: un temei juridic care să permită cooperarea dintre oficiile naționale și OAPI (cooperare opțională);
- (c) opțiunea 3: un temei juridic care să oblige oficiile naționale și OAPI să coopereze între ele (cooperare obligatorie).

2. Consolidarea capacității tehnice a oficiilor naționale:

- (a) opțiunea 1: fiecare oficiu achiziționează și dezvoltă instalațiile și instrumentele necesare;
- (b) opțiunea 2: acces opțional la instrumente: instalațiile și instrumentele necesare sunt accesibile serviciilor din domeniul proprietății intelectuale în cadrul unei cooperări voluntare;

- (c) opțiunea 3: acces obligatoriu la instrumente: instalațiile necesare sunt accesibile prin intermediul unui cadru de cooperare obligatorie. Această opțiune se suprapune cu opțiunea 3 de mai sus referitoare la un temei juridic adecvat și cu opțiunea 3 de mai jos referitoare la finanțarea pe termen lung a activităților de cooperare.

3. Asigurarea finanțării pe termen lung pentru activitățile de cooperare:

- (a) opțiunea 1: finanțare din partea statelor membre;
- (b) opțiunea 2: finanțare din bugetul UE;
- (c) opțiunea 3: finanțare din bugetul OAPI.

Concluzia evaluării impactului a fost că opțiunea 3 ar fi, în toate cazurile, proporțională și cea mai adecvată pentru realizarea obiectivelor vizate.

3. TEMEI JURIDIC ȘI SUBSIDIARITATE

În cadrul instituirii și al funcționării pieței interne, articolul 118 alineatul (1) din TFUE prevede crearea de titluri europene de proprietate intelectuală pentru a asigura o protecție uniformă a drepturilor de proprietate intelectuală în Uniune, inclusiv înființarea unor sisteme centralizate de autorizare, coordonare și control la nivelul Uniunii.

Marca comunitară este un titlu de proprietate intelectuală autonom la nivelul UE, creat prin intermediul unui regulament UE. Analiza efectuată în cadrul evaluării impactului a arătat că este necesară modificarea anumitor părți ale regulamentului în vederea îmbunătățirii și simplificării sistemului mărcii comunitare. Numai organul legislativ al UE are competența de a face modificările necesare.

4. IMPLICAȚIILE BUGETARE

Propunerea nu va avea niciun impact asupra bugetului Uniunii Europene și, prin urmare, nu este însoțită de fișa financiară prevăzută la articolul 31 din Regulamentul financiar [Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii și de abrogare a Regulamentului (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului].

5. EXPLICAREA DETALIATĂ A PROPUNERII

Modificările propuse la regulament sunt prezentate în funcție de obiectivele stabilite în secțiunea 1.2 de mai sus.

5.1. Adaptarea terminologiei și abordarea comună privind agențiile descentralizate ale Uniunii

Ca urmare a intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona, se actualizează terminologia regulamentului, acest lucru constând în înlocuirea termenului „marcă comunitară” cu termenul „marcă europeană”.

Abordarea comună privind agențiile descentralizate, asupra căreia au convenit Parlamentul European, Consiliul și Comisia în iulie 2012, cuprinde o serie de măsuri vizând îmbunătățirea guvernantei și a eficienței agențiilor existente și a agențiilor care urmează să fie instituite. Este necesară adaptarea regulamentului pentru a se lua în considerare abordarea comună în ceea ce privește dispozițiile acesteia privind OAPI. În ceea ce privește denumirea agenției, se propune schimbarea denumirii acesteia în „Agenția Uniunii Europene pentru mărci, desene și modele industriale” (denumită în continuare „agenția”), consolidarea funcțiilor consiliului de administrație al agenției, alinierea procedurilor de selecție a înalților funcționari, precum și prevederea unor programe de lucru anuale și multianuale și a unor evaluări periodice.

5.2. Simplificarea procedurilor

- Depunerea cererii (articolul 25)

Oficiile naționale nu mai primesc aproape nicio cerere de marcă europeană. Aproape toate cererile (96,3 % în 2012) sunt acum depuse direct prin intermediul sistemului de depunere electronică al OAPI. În acest context, având în vedere că acum cererile pot fi depuse cu ușurință on-line, ar trebui eliminată opțiunea de depunere a acestor cereri la oficiile naționale.

- Data de depunere (articolul 27)

Majoritatea cererilor de marcă europeană sunt în prezent examinate înainte de expirarea termenului de o lună pe care solicitanții îl au la dispoziție pentru a plăti taxa de depunere. Acest lucru le permite solicitanților să depună „cereri-test” și să nu plătească taxa în cazul în care agenția identifică o deficiență sau formulează obiecții. Plățile prin intermediul conturilor curente sunt considerate a fi fost efectuate în ultima zi a lunii, dacă așa doresc solicitanții. În consecință, articolul 27 se modifică cu scopul de a se renunța la perioada de o lună și de a se stabili o conexiune între „obligația” de a plăti și depunerea cererii, astfel încât solicitanții vor trebui să furnizeze dovezi cu privire la faptul că au făcut sau au autorizat plata la momentul depunerii cererii.

- Cercetarea (articolele 38 și 155)

Sistemele actuale de cercetare nu oferă un instrument de încredere pentru verificarea mărcilor și nici nu furnizează o monitorizare completă a registrului. De-a lungul timpului, deficiențele cercetărilor naționale și ale celor de la nivelul UE au devenit mai acute, în vreme ce progresele actuale din domeniul informaticii le permit utilizatorilor să aibă acces la alternative mai bune, mai rapide și mai puțin costisitoare. În prezent, rezultatele cercetărilor naționale pe care solicitanții le pot obține de la oficiile naționale care participă la sistemul opțional prezintă prea puțin interes pentru aceștia. Agenția se află în plin proces de elaborare, împreună cu oficiile naționale, a unei serii de instrumente promițătoare care să ofere mijloace mult mai bune de efectuare a cercetărilor prioritare și de monitorizare a registrului pentru detectarea contrafacerilor. Prin urmare, se elimină actualele sisteme de cercetare.

- Publicarea cererii (articolul 39)

Renunțarea la sistemul de cercetare va permite, de asemenea, să se elimine actuala perioadă de o lună dintre momentul în care agenția comunică solicitantului rapoartele de cercetare și momentul publicării cererii. Acest lucru va accelera procedura de înregistrare.

- Observații ale terților (articolul 40)

Pentru a facilita prezentarea de observații de către terți, articolul 40 se modifică prin extinderea perioadei în care pot fi depuse aceste observații. Trimiterea la data publicării trebuie să fie suprimată, având în vedere faptul că cererile de înregistrare a mărcilor europene sunt deja puse la dispoziția publicului în baza de date privind mărcile a agenției, „CTM online”, la câteva zile de la depunerea cererii. În vederea simplificării procedurilor, părților terțe li se va oferi posibilitatea de a prezenta observații de îndată ce vor lua la cunoștință existența unei cereri. Termenul pentru depunerea de observații va fi fixat la sfârșitul perioadei de opoziție sau imediat după încheierea procedurii de opoziție, potrivit actualelor practici ale agenției.

- Revizuirea deciziilor în cauzele *inter partes* (articolul 62)

Articolul 62 s-a dovedit a nu avea nicio relevanță practică. Până în prezent, nicio decizie în cauze *inter partes* nu a fost revizuită în temeiul acestei dispoziții. Principalul motiv este că cealaltă parte nu are niciun interes să își dea acordul prevăzut la articolul 62 alineatul (2). Având în vedere faptul că există suficiente căi de atac pentru a corecta o decizie eronată în cauze *inter partes*, articolul 62 se elimină.

- Continuarea procedurii (articolul 82)

Aplicarea articolului 82 a condus la o serie de probleme în practică și a stat la baza unei comunicări a președintelui agenției, nr. 06/05⁸. Articolul 82 se modifică pentru a se simplifica punerea sa în aplicare și pentru a se integra conținutul comunicării menționate. Întrucât se elimină atât articolul 25 alineatul (3), cât și articolul 62, se suprimă și toate mențiunile referitoare la aceste articole din lista termenelor excluse. Se elimină, de asemenea, mențiunea referitoare la articolul 42 pentru a se permite ca toate termenele din cadrul procedurii de opoziție să curgă în continuare, cu excepția termenului de opoziție prevăzut la articolul 41 alineatul (1) și a termenului de achitare a taxei de opoziție prevăzut la articolul 41 alineatul (3).

- Termenul de opoziție pentru înregistrările internaționale (articolul 156)

Având în vedere că nu este necesară menținerea termenului de șase luni prevăzut în prezent, articolul 156 se modifică pentru a se reduce la o lună intervalul de timp dintre publicare, în temeiul articolului 152 alineatul (1), și începutul termenului de opoziție pentru înregistrările internaționale.

5.3. Sporirea securității juridice

- Definirea unei mărci europene (articolul 4)

Articolul 4 se modifică pentru a suprima cerința privind „reprezentarea grafică”. Condiția preliminară potrivit căreia ar trebui să fie posibil să se realizeze o reprezentare grafică a semnului pentru care se depune cererea de înregistrare nu mai este de actualitate. Această prevedere creează incertitudine juridică majoră în ceea ce privește anumite mărci netraditionale care constau, de exemplu, într-un simplu sunet. În aceste din urmă cazuri,

⁸ JO OAPI 2005, p. 1402.

reprezentarea prin alte mijloace decât cele grafice (de exemplu, prin fișiere audio) poate fi chiar preferabilă reprezentării grafice, în cazul în care aceasta permite o identificare mai exactă a mărcii și contribuie astfel la obiectivul sporirii securității juridice. Noua definiție propusă lasă deschisă posibilitatea înregistrării unor obiecte care pot fi reprezentate prin mijloace tehnologice care oferă garanții satisfăcătoare. Ideea nu este de a opta pentru o extindere fără limite a modalităților admisibile de reprezentare a unui semn, ci de a oferi un grad mai ridicat de flexibilitate în acest domeniu, asigurând, în același timp, o mai mare securitate juridică.

- Protejarea indicațiilor geografice și a mențiunilor tradiționale (articolul 7)

Articolul 7 alineatul (1) literele (j) și (k) nu oferă, în cazul indicațiilor geografice, un grad de protecție echivalent cu cel prevăzut în următoarele:

- articolele 13 și 14 din Regulamentul (UE) nr. 1151/2012 din 21 noiembrie 2012 privind sistemele din domeniul calității produselor agricole și alimentare⁹;
- articolele 118l și 118m din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 din 22 octombrie 2007 de instituire a unei organizări comune a piețelor agricole și privind dispoziții specifice referitoare la anumite produse agricole, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 491/2009 din 25 mai 2009¹⁰;
- articolul 16 din Regulamentul (CE) nr. 110/2008 din 15 ianuarie 2008 privind protecția indicațiilor geografice ale băuturilor spirtoase¹¹.

Pentru a se asigura aplicarea pe deplin, în cadrul procedurilor legate de înregistrarea mărcilor europene, a legislației UE care asigură protejarea indicațiilor geografice, motivele absolute de respingere sunt complet aliniate la legislația UE privind indicațiile geografice și prezentate în mod simplificat în regulament. În plus, din motive de coerență, se extind motivele de refuz pentru a se acoperi mențiunile tradiționale protejate pentru vinuri și pentru specialitățile tradiționale garantate.

- Dreptul conferit de marca europeană (articolele 9 și 9a)

1. Drepturile conferite fără a se aduce atingere drepturilor anterioare

Nici regulamentul, nici directiva nu conțin o regulă clară care să precizeze că titularul mărcii nu poate invoca cu succes drepturile sale împotriva utilizării unui semn identic sau similar care face deja obiectul unui drept anterior. În conformitate cu articolul 16 alineatul (1) din Acordul TRIPS¹², articolul 9 din regulament se modifică pentru a se clarifica faptul că acțiunile în contrafacere nu aduc atingere drepturilor anterioare.

⁹ JO L 343, 14.12.2012, p. 1.

¹⁰ JO L 154, 17.6.2009, p. 1.

¹¹ JO L 39, 13.2.2008, p. 16.

¹² Acord privind aspectele legate de comerț ale drepturilor de proprietate intelectuală, JO L 336, 23.12.1994, p. 213.

2. Cazurile de dublă identitate

Recunoașterea unor funcții suplimentare ale mărcii în conformitate cu articolul 5 alineatul (1) litera (a) din directivă [articolul 9 alineatul (1) litera (a) din regulament] a creat incertitudine juridică. În special, relația dintre cazurile de dublă identitate și protecția extinsă oferită mărcilor de renume de articolul 5 alineatul (2) din directivă [articolul 9 alineatul (1) litera (c) din regulament] a devenit neclară¹³. Din motive de securitate juridică și de coerență, se clarifică faptul că atât în cazurile de dublă identitate în conformitate cu articolul 9 alineatul (1) litera (a), cât și în cazurile de similitudine în conformitate cu articolul 9 alineatul (1) litera (b) funcția de indicare a originii este singura care contează.

3. Utilizarea ca denumire comercială sau ca nume de societate

Conform Curții de Justiție¹⁴, articolul 5 alineatul (1) din directivă este aplicabil în cazul în care publicul consideră că utilizarea numelui unei societăți se referă (și) la produsele sau serviciile oferite de către această societate. Prin urmare, este oportun ca utilizarea unei mărci protejate ca denumire comercială să fie considerată drept un act de contrafacere, dacă sunt îndeplinite condițiile de utilizare a produselor sau serviciilor.

4. Utilizarea în publicitatea comparativă

Directiva 2006/114/CE din 12 decembrie 2006 privind publicitatea înșelătoare și comparativă¹⁵ reglementează condițiile în care este permisă publicitatea care identifică în mod explicit sau implicit un concurent sau produse ori servicii oferite de un concurent. Relația dintre acest instrument și legislația privind mărcile a dat naștere unor îndoieli. Prin urmare, este oportun să se clarifice faptul că titularul mărcii poate împiedica utilizarea mărcii sale în publicitatea comparativă în cazul în care respectiva publicitate nu îndeplinește cerințele prevăzute la articolul 4 din Directiva 2006/114/CE.

5. Expedieri provenite de la furnizori comerciali

Se propun modificări pentru a se clarifica faptul că nu se pot importa produse în UE chiar dacă numai expeditorul acționează în scopuri comerciale. Scopul acestor modificări este de a garanta că proprietarul unei mărci are dreptul de a împiedica întreprinderile (fie că acestea sunt situate în UE sau nu) să importe produse situate în afara UE, care au fost vândute, au fost oferite, au făcut obiectul publicității sau au fost expediate către consumatori particulari, precum și de a descuraja comandarea și vânzarea pe internet a produselor contrafăcute.

6. Produse introduse pe teritoriul vamal

Potrivit hotărârii Curții de Justiție în cauzele *Philips/Nokia*¹⁶, intrarea, prezența și circulația mărfurilor din afara UE pe teritoriul vamal al UE sub regim suspensiv nu aduc atingere, în temeiul acquis-ului existent, drepturilor de proprietate intelectuală conferite de dreptul material al Uniunii și al statelor sale membre. Acest tip de mărfuri nu pot fi clasificate drept produse contrafăcute decât în momentul în care există dovada că fac obiectul unui act

¹³ Concluziile avocatului general Jääskinen în cauza C-323/09, *Interflora*, punctul 9.

¹⁴ Hotărârea din 11 septembrie 2007, cauza C-17/06, *Céline*, Rep., I-07041.

¹⁵ JO L 376, 27.12.2006, p. 21.

¹⁶ Hotărârea din 1 decembrie 2011, cauzele C-446/09 *Philips* și C-495/09 *Nokia*.

comercial îndreptat spre consumatorii din UE, cum ar fi vânzarea, oferirea spre vânzare sau publicitatea. Implicațiile hotărârii în cauzele *Philips/Nokia* au suscitat critici vehemente din partea părților implicate, acestea considerând că hotărârea impune titularilor de drepturi o sarcină a probei disproporționat de mare și că înfrânează combaterea contrafacerii. Este evidentă nevoia urgentă de a se institui un cadru juridic european care să permită combaterea mai eficace a contrafacerii mărfurilor, o activitate care se extinde într-un ritm rapid. Se propune așadar ca, în vederea acoperirii lacunelor existente, să se permită titularilor de drepturi să-i împiedice pe terți să introducă pe teritoriul vamal al Uniunii produse provenite din țări terțe care poartă, fără autorizație, o marcă în esență identică cu marca înregistrată pentru produsele respective, indiferent dacă acestea sunt puse în liberă circulație sau nu.

7. Acte pregătitoare

Nici regulamentul, nici directiva nu conțin dispoziții care să permită acțiuni împotriva distribuirii și vânzării de etichete și de ambalaje sau de produse similare, care pot fi ulterior combinate cu produse ilicite. Unele legislații naționale prevăd norme explicite care acoperă această activitate. Includerea în regulament și în directivă a unei norme referitoare la această activitate este necesară pentru a se aduce o nouă contribuție practică, relevantă și eficientă la combaterea contrafacerii.

- Limitarea efectelor mărcii europene (articolul 12)

Limitarea prevăzută la articolul 12 alineatul (1) litera (a) este restrânsă doar la utilizarea numelor de persoane, în conformitate cu Declarația comună a Consiliului și a Comisiei¹⁷. Din motive de coerență, limitarea prevăzută la articolul 12 alineatul (1) litera (b) este extinsă pentru a acoperi utilizarea semnelor sau a indicațiilor lipsite de caracter distinctiv. De asemenea, se consideră oportun ca la articolul 12 alineatul (1) litera (c) să se prevadă o limitare explicită care să vizeze, la modul general, utilizarea mărcii în scopul de a face o trimitere. În cele din urmă, un paragraf separat clarifică condițiile în care utilizarea unei mărci nu este considerată a fi conformă cu practicile comerciale loiale.

- Desemnarea și clasificarea produselor și serviciilor (articolul 28)

Articolul 28 se modifică pentru a introduce în regulament norme esențiale privind desemnarea și clasificarea produselor și serviciilor. Aceste norme sunt introduse în directivă. Ele respectă principiile stabilite de Curtea de Justiție¹⁸, conform cărora produsele și serviciile pentru care se solicită protecție trebuie să fie identificate de solicitant în mod suficient de clar și de precis pentru a permite autorităților relevante și întreprinderilor să determine întinderea protecției conferite de marcă. Indicațiile generale oferite de titlul clasei din cadrul Clasificării Nisa pot fi utilizate pentru a identifica produsele sau serviciile, cu condiția ca aceste elemente de identificare să fie suficient de clare și de precise. Această modificare clarifică faptul că utilizarea unor termeni generali trebuie să fie interpretată ca incluzând toate produsele și serviciile acoperite în mod clar de sensul literal al acestor termeni. În sfârșit, modificarea permite titularilor de mărci europene depuse înainte de data publicării noilor practici ale

¹⁷ Declarațiile comune ale Consiliului și Comisiei Comunităților Europene, înscrise în procesul-verbal al reuniunii Consiliului, referitoare la prima directivă a Consiliului de armonizare a legislațiilor statelor membre privind mărcile adoptată la 21 decembrie 1988.

¹⁸ Hotărârea din 19 iunie 2012, cauza C-307/10, „*IP Translator*”.

agenției în materie de clasificare¹⁹ să își adapteze specificațiile produselor și serviciilor în conformitate cu jurisprudența Curții de Justiție pentru a se asigura faptul că standardele necesare de claritate și de precizie sunt îndeplinite de conținutul registrului.

- Mărcile de certificare europene (articolele 74b - 74k)

În timp ce mai multe sisteme naționale oferă protecție pentru mărcile de certificare, sistemul mărcilor europene prevede în prezent doar înregistrarea mărcilor individuale și a celor colective. Unele organisme publice și private care nu îndeplinesc condițiile de eligibilitate pentru a obține protecția unei mărci colective au nevoie, de asemenea, de un sistem de protecție a mărcilor de certificare la nivelul UE. Un astfel de sistem ar corecta și actualul dezechilibru dintre sistemele naționale și sistemul mărcii europene. Se propune adăugarea la regulament a unui set specific de norme care să reglementeze înregistrarea mărcilor de certificare europene.

- Sarcinile agenției (articolul 123b)

Pentru a se asigura o abordare cuprinzătoare, securitate juridică și o transparență sporită, toate sarcinile agenției sunt definite în noul articol 123b, inclusiv cele care decurg din alte acte juridice și care nu se referă la sistemul mărcii din UE.

5.4. Cadrul pentru cooperare (articolul 123c)

Articolul 123c prevede un cadru clar pentru cooperarea obligatorie dintre agenție și serviciile din domeniul proprietății intelectuale ale statelor membre, cu scopul de a promova convergența practicilor și crearea de instrumente comune. Articolul prevede faptul că agenția și oficiile din statele membre sunt obligate să coopereze și precizează principalele domenii de cooperare și proiecte comune specifice de interes pentru Uniune pe care urmează să le coordoneze agenția. De asemenea, prin acest articol se instituie un mecanism de finanțare care să permită agenției să finanțeze proiectele comune prin intermediul granturilor. Acest sistem de finanțare reprezintă o alternativă fezabilă din punct de vedere juridic și financiar la abordarea propusă de Consiliu în concluziile sale din mai 2010.

5.5. Alinierea la articolul 290 din TFUE

Regulamentul conferă competențe Comisiei pentru a adopta anumite norme. În prezent, aceste norme sunt prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 2868/95 al Comisiei din 13 decembrie 1995 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 40/94 al Consiliului privind marca comunitară²⁰, în Regulamentul (CE) nr. 2869/95 al Comisiei din 13 decembrie 1995 privind taxele care trebuie plătite Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne²¹ și în Regulamentul (CE) nr. 216/96 al Comisiei din 5 februarie 1996 de stabilire a regulamentului de procedură al camerelor de recurs ale Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne²². Intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona impune alinierea competențelor conferite Comisiei în temeiul regulamentului la articolul 290 din tratat (noile articole 24a, 35a, 45a, 49a, 57a, 65a, 74a, 74k, 93a, 114a, 144a și 161a).

¹⁹ Comunicarea nr. 2/12 a președintelui Oficiului, JO OAPI 7/2012.

²⁰ JO L 303, 15.12.1995, p. 1.

²¹ JO L 303, 15.12.1995, p. 33.

²² JO L 28, 6.2.1996, p. 11.

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

de modificare a Regulamentului (CE) nr. 207/2009 privind marca comunitară

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 118 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

întrucât:

- (1) Regulamentul (CE) nr. 40/94 al Consiliului din 20 decembrie 1993 privind marca comunitară¹, codificat în 2009 ca Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară², a instituit un sistem de protecție a mărcilor specific Uniunii Europene, care prevede protecția mărcilor la nivelul Uniunii Europene, în paralel cu protecția mărcilor disponibilă la nivelul statelor membre conform sistemelor mărcilor naționale armonizate de Directiva 89/104/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1988 de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la mărci³, codificată ca Directiva 2008/95/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 octombrie 2008 de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la mărci⁴.
- (2) Ca o consecință a intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona, terminologia din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 ar trebui să fie actualizată. Aceasta implică înlocuirea termenului „marcă comunitară” cu termenul „marcă europeană”. În conformitate cu abordarea comună privind agențiile descentralizate, asupra căreia au convenit Parlamentul European, Consiliul și Comisia în iulie 2012, denumirea „Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)” ar

¹ JO C 146 E, 12.6.2008, p. 79.

² JO L 78, 24.3.2009, p. 1.

³ JO L 40, 11.2.1989, p. 1.

⁴ JO L 299, 8.11.2008, p. 25.

trebui să fie înlocuită cu „Agenția Uniunii Europene pentru mărci, desene și modele industriale” (denumită în continuare „agenția”).

- (3) Ca urmare a comunicării Comisiei din 16 iulie 2008 privind o strategie a drepturilor de proprietate industrială pentru Europa⁵, Comisia a efectuat o evaluare cuprinzătoare a funcționării globale a sistemului mărcilor în Europa în ansamblul ei, atât la nivelul Uniunii, cât și la nivel național, ținând totodată seama de relația dintre aceste niveluri.
- (4) În concluziile sale din 25 mai 2010 cu privire la viitoarea revizuire a sistemului mărcilor din Uniunea Europeană⁶, Consiliul a invitat Comisia să prezinte propuneri de revizuire a Regulamentului (CE) nr. 207/2009 și a Directivei 2008/95/CE.
- (5) Experiența dobândită de la instituirea sistemului mărcii comunitare a arătat că întreprinderile din Uniune și din țările terțe au acceptat sistemul, acesta devenind o alternativă viabilă și de succes față de protecția mărcilor asigurată la nivelul statelor membre.
- (6) Cu toate acestea, mărcile naționale sunt în continuare necesare pentru întreprinderile care nu doresc ca protecția mărcilor lor să fie asigurată la nivelul Uniunii sau care nu sunt în măsură să obțină protecție la nivelul întregii Uniuni, în timp ce obținerea protecției naționale nu ridică nicio problemă. Fiecare persoană care dorește să obțină protejarea unei mărci ar trebui să poată decide dacă optează pentru protejarea acesteia doar ca marcă națională în unul sau în mai multe state membre sau doar ca marcă europeană sau pentru ambele tipuri de protecție.
- (7) Cu toate că evaluarea funcționării globale a sistemului mărcii comunitare a confirmat că numeroase aspecte ale sistemului, inclusiv principiile fundamentale pe care se bazează, au trecut cu succes testul trecerii timpului și continuă să răspundă nevoilor și așteptărilor întreprinderilor, Comisia a concluzionat, în comunicarea sa intitulată „O piață unică pentru drepturile de proprietate intelectuală” din 24 mai 2011⁷, că este necesară modernizarea sistemului mărcilor din Uniune astfel încât acesta să devină mai eficient, mai eficient și mai coerent în ansamblul său, precum și adaptarea acestuia la era internetului.
- (8) În paralel cu îmbunătățirile și modificările aduse sistemului mărcii comunitare, ar trebui continuată armonizarea legislațiilor și practicilor naționale în materie de mărci și alinierea acestora la sistemul mărcilor din Uniune, în măsura în care este necesar, pentru a crea, pe cât posibil, condiții egale pentru înregistrarea și protecția mărcilor la nivelul întregii Uniuni.
- (9) În scopul de a permite o flexibilitate sporită, asigurând, în același timp, o mai mare securitate juridică în ceea ce privește mijloacele de reprezentare a mărcilor, cerința privind reprezentarea grafică ar trebui să fie eliminată din definiția mărcii europene. Ar trebui să se permită reprezentarea unui semn prin orice formă adecvată și, prin urmare, nu neapărat prin mijloace grafice, cu condiția ca reprezentarea să permită

⁵ COM(2008) 465.

⁶ JO C 140, 29.5.2010, p. 22.

⁷ COM(2011) 287.

autorităților competente și publicului să determine cu precizie și claritate obiectul exact care beneficiază de protecție.

- (10) Dispozițiile actuale ale Regulamentului (CE) nr. 207/2009 nu reușesc să ofere denumirilor de origine și indicațiilor geografice același grad de protecție precum alte instrumente ale dreptului Uniunii. Prin urmare, este necesar să se clarifice motivele absolute de refuz cu privire la denumirile de origine și indicațiile geografice și să se asigure coerența deplină cu legislația relevantă a Uniunii destinată protejării acestor titluri de proprietate intelectuală. Din motive de coerență cu alte acte legislative ale Uniunii, domeniul de aplicare al acestor motive absolute ar trebui să fie extins astfel încât să includă și mențiunile tradiționale protejate pentru vinuri, precum și specialitățile tradiționale garantate.
- (11) Mărcile pentru care cererea de înregistrare depusă este redactată într-un sistem de scriere sau într-o limbă ininteligibilă în Uniune nu ar trebui să poată beneficia de protecție dacă, în urma traducerii sau transcrierii lor în oricare dintre limbile oficiale ale statelor membre, înregistrarea lor ar trebui să fie refuzată din motive absolute.
- (12) Este necesar să se pună piedici în calea însușirii necinstite a mărcilor, prin extinderea posibilităților de a se opune cererilor de înregistrare a unei mărci europene depuse cu rea credință.
- (13) În scopul de a menține un nivel ridicat de protecție a drepturilor asupra denumirilor de origine și indicațiilor geografice protejate la nivelul Uniunii, este necesar să se precizeze faptul că aceste drepturi permit formularea unei opoziții față de înregistrarea unei mărci europene ulterioare, indiferent dacă acestea reprezintă sau nu și motive de refuz de care examinatorul trebuie să țină seama .
- (14) Pentru a se asigura securitatea juridică și coerența deplină cu principiul priorității, potrivit căruia o marcă înregistrată anterior are prioritate față de mărcile înregistrate ulterior, este necesar să se prevadă că asigurarea respectării drepturilor conferite de o marcă europeană nu ar trebui să aducă atingere drepturilor titularilor dobândite înainte de data de depunere sau de data de prioritate a mărcii europene. Această dispoziție este în conformitate cu articolul 16 alineatul (1) din Acordul privind aspectele legate de comerț ale drepturilor de proprietate intelectuală din 15 aprilie 1994⁸.
- (15) Pentru a se asigura securitatea juridică și claritatea, este necesar să se precizeze faptul că nu doar în cazul similitudinii, ci și în cazul utilizării unui semn identic pentru produse sau servicii identice, nu ar trebui să se acorde protecție unei mărci europene decât dacă și în măsura în care principala funcție a mărcii europene, aceea de a garanta originea comercială a produselor sau serviciilor, este afectată în mod negativ.
- (16) Este posibilă apariția unor confuzii cu privire la sursa comercială din care provin produsele sau serviciile atunci când o întreprindere utilizează același semn sau un semn similar cu o denumire comercială, în așa fel încât se stabilește o legătură între produsele sau serviciile provenind de la întreprinderea în cauză și societatea care poartă denumirea respectivă. Contrafacerea unei mărci europene ar trebui, prin urmare,

⁸

JO L 336, 23.12.1994, p. 214.

să cuprindă și utilizarea unui semn ca denumire comercială sau ca denumire similară, atâta timp cât utilizarea are drept scop diferențierea produselor sau serviciilor din punctul de vedere al originii lor comerciale.

- (17) Pentru a se asigura securitatea juridică și coerența deplină cu legislația specifică a Uniunii, este oportun să se prevadă ca titularul unei mărci europene să aibă dreptul de a interzice unui terț utilizarea unui semn într-o publicitate comparativă în cazul în care acest tip de publicitate comparativă este contrar Directivei 2006/114/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind publicitatea înșelătoare și comparativă⁹.
- (18) Pentru a consolida protecția mărcilor și a combate în mod mai eficace contrafacerea, titularul unei mărci europene ar trebui să aibă dreptul de a împiedica părțile terțe să introducă produse pe teritoriul vamal al Uniunii, fără ca acestea să fie puse în liberă circulație pe acest teritoriu, în cazul în care aceste produse provin din țări terțe și poartă, fără a fi autorizate, o marcă în esență identică cu marca europeană înregistrată pentru produsele respective.
- (19) Pentru a împiedica în mod mai eficace intrarea pe teritoriu a unor produse contrafăcute, în special în contextul vânzărilor pe internet, titularul ar trebui să aibă dreptul de a interzice importul unor astfel de produse în Uniune, în cazul în care expeditorul produselor este singurul care acționează în scopuri comerciale.
- (20) Pentru a permite titularilor de mărci europene să combată contrafacerea în mod mai eficace, aceștia ar trebui să aibă dreptul de a interzice aplicarea pe produse a unei mărci contrafăcute și acțiunile pregătitoare prelabile acestei aplicări.
- (21) Drepturile exclusive conferite de o marcă europeană nu ar trebui să îndreptățească titularul să interzică utilizarea unor semne sau indicații care sunt folosite în mod corect și în conformitate cu practicile loiale din domeniul industrial și comercial. În scopul de a crea condiții egale pentru denumirile comerciale și mărci în caz de conflict, în contextul în care denumirilor comerciale li se acordă cu regularitate protecție nelimitată față de mărcile înregistrate ulterior, ar trebui să se considere că o astfel de utilizare nu include decât folosirea numelor de persoane. Aceasta ar trebui să includă și utilizarea, în general, a unor semne sau indicații descriptive sau lipsite de caracter distinctiv. În plus, titularul unei mărci europene nu ar trebui să fie îndreptățit să împiedice utilizarea generală corectă și loială a acesteia în scopul de a identifica sau de a face trimitere la produse sau servicii ca fiind ale titularului.
- (22) Pentru a se asigura securitatea juridică și protejarea drepturilor conferite de mărci, dobândite în mod legitim, este oportun și necesar să se prevadă, fără a se aduce atingere principiului conform căruia marca înregistrată ulterior nu este opozabilă mărcii anterioare, faptul că titularii mărcilor europene nu ar trebui să aibă dreptul de a se opune utilizării unei mărci ulterioare atunci când marca ulterioară a fost dobândită într-un moment în care marca anterioară nu ar fi fost opozabilă mărcii ulterioare.

⁹ JO L 376, 27.12.2006, p. 21.

- (23) Din motive de echitate și securitate juridică, utilizarea unei mărci europene sub o formă care diferă prin elemente care nu modifică caracterul distinctiv al mărcii în forma în care aceasta este înregistrată ar trebui să fie suficientă pentru a menține drepturile conferite, indiferent dacă marca a fost înregistrată sau nu sub forma în care este utilizată.
- (24) Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului conferă Comisiei competențe în vederea adoptării normelor de punere în aplicare a acestui regulament. În urma intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona, competențele conferite Comisiei în temeiul Regulamentului (CE) nr. 207/2009 trebuie aliniate la articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.
- (25) Este deosebit de important ca, pe parcursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți. În momentul pregătirii și al elaborării actelor delegate, Comisia ar trebui să asigure transmiterea simultană, promptă și adecvată a documentelor relevante către Parlamentul European și Consiliu.
- (26) În vederea asigurării înregistrării eficiente a actelor juridice privind mărcile europene ca obiecte ale dreptului de proprietate și garantării transparenței depline a registrului mărcilor europene, ar trebui să fie delegată Comisiei competența de a adopta, în conformitate cu articolul 290 din tratat, acte delegate în care să se precizeze anumite obligații ale solicitantului în legătură cu mărci specifice, detaliile privind procedurile de înscriere a transferului mărcilor europene, crearea și transferul unui drept real, executarea silită, implicarea în proceduri de insolvență, acordarea sau transferul unei licențe în registru, precum și anularea sau modificarea înscrierilor relevante din registru.
- (27) Având în vedere numărul foarte redus și aflat în scădere treptată al cererilor de înregistrare a unei mărci comunitare depuse la serviciile centrale din domeniul proprietății intelectuale din statele membre (denumite în continuare „serviciile din statele membre”), depunerea de cereri de înregistrare a unei mărci europene ar trebui să fie posibilă doar la agenție.
- (28) Protecția mărcii europene se acordă în legătură cu produse sau servicii specifice, a căror natură și număr determină întinderea protecției acordate titularului mărcii. Prin urmare, este esențial să se stabilească în Regulamentul (CE) nr. 207/2009 norme pentru desemnarea și clasificarea produselor și serviciilor și să se asigure securitatea juridică și buna administrare, prin impunerea cerinței ca produsele și serviciile pentru care se solicită protecția mărcii să fie identificate de către solicitant cu suficientă claritate și precizie pentru a permite autorităților competente și agenților economici să determine, exclusiv pe baza acestei cereri, întinderea protecției solicitate. Utilizarea termenilor generali ar trebui să fie interpretată ca incluzând doar produsele și serviciile acoperite în mod clar de sensul literal al termenului respectiv. Titularii unor mărci europene care, conform practicilor anterioare ale agenției, sunt înregistrate pentru întregul titlu al unei clase din cadrul Clasificării Nisa, ar trebui să aibă posibilitatea de a-și adapta specificațiile produselor și serviciilor astfel încât să se asigure conformitatea conținutului registrului cu standardele de claritate și precizie impuse de jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene.

- (29) În vederea instituirii unui sistem eficace și eficient de depunere a cererilor de înregistrare a mărcii europene, inclusiv în ceea ce privește revendicările referitoare la prioritate și senioritate, ar trebui să fie delegată Comisiei competența de a adopta, în conformitate cu articolul 290 din tratat, acte delegate în care să se precizeze mijloacele și modalitățile de depunere a unei cereri de înregistrare a mărcii europene, detaliile privind condițiile de formă ale unei cereri de înregistrare a mărcii europene, conținutul cererii respective, tipul de taxă de depunere, precum și detaliile privind procedurile de verificare a reciprocității, de revendicare a priorității unei cereri anterioare, a unei priorități de expunere și a seniorității unei mărci naționale.
- (30) Sistemul actual al mărcii europene și al cercetărilor naționale nu este nici fiabil, nici eficient. Prin urmare, acesta ar trebui să fie înlocuit prin punerea la dispoziție a unor motoare de căutare complete, rapide și puternice, care să poată fi utilizate gratuit de către public în contextul cooperării dintre agenție și oficiile din statele membre.
- (31) Pentru ca agenția să poată asigura verificarea și înregistrarea eficace, eficientă și rapidă a cererilor de înregistrare a mărcilor europene pe baza unor proceduri transparente, minuțioase, corecte și echitabile, ar trebui să îi fie delegată Comisiei competența de a adopta, în conformitate cu articolul 290 din tratat, acte delegate în care să se precizeze detaliile privind procedurile de verificare a respectării cerințelor privind data de depunere și a condițiilor de formă pe care trebuie să le îndeplinească o cerere, procedurile de verificare a achitării taxei aferente clasei și de examinare a motivelor absolute de refuz, detaliile privind publicarea cererii, procedurile de corectare a greșelilor și erorilor survenite la publicarea cererilor, detaliile privind procedurile referitoare la observațiile prezentate de terți, detaliile privind procedura de opoziție, detaliile privind procedurile de depunere și de examinare a unei opoziții și procedurile de modificare și de divizare a cererii, detaliile specifice care trebuie consemnate în registru la înregistrarea unei mărci europene, modalitățile de publicare a înregistrării, precum și conținutul și modalitățile de eliberare a unui certificat de înregistrare.
- (32) Pentru a permite reînnoirea mărcilor europene în mod eficace și eficient, precum și aplicarea în practică, în condiții de siguranță, a dispozițiilor privind modificarea și divizarea unei mărci europene, fără a se compromite securitatea juridică, ar trebui să îi fie delegată Comisiei competența de a adopta, în conformitate cu articolul 290 din tratat, acte delegate în care să se precizeze modalitățile de reînnoire a unei mărci europene și procedurile care reglementează modificarea și divizarea unei mărci europene.
- (33) Pentru a se permite titularului unei mărci europene să renunțe fără a întâmpina dificultăți la o marcă europeană, respectând, în același timp, drepturile terților înscrise în registru în legătură cu marca respectivă și pentru a se asigura că titularul unei mărci europene poate fi decăzut din drepturi sau marca poate fi declarată nulă în mod eficace și eficient, prin intermediul unor proceduri transparente, minuțioase, corecte și echitabile, precum și pentru a se lua în considerare principiile enunțate în prezentul regulament, ar trebui să îi fie delegată Comisiei competența de a adopta, în conformitate cu articolul 290 din tratat, acte delegate în care să se precizeze procedura care reglementează renunțarea la o marcă europeană, precum și procedurile de decădere și de nulitate.

- (34) Pentru a se permite examinarea eficace, eficientă și completă a deciziilor agenției de către camerele de recurs, prin intermediul unei proceduri transparente, minuțioase, corecte și echitabile, care să ia în considerare principiile stabilite în Regulamentul (CE) nr. 207/2009, ar trebui să îi fie delegată Comisiei competența de a adopta, în conformitate cu articolul 290 din tratat, acte delegate în care să se precizeze detaliile privind conținutul căii de atac, procedura de depunere și de examinare a unei căi de atac, conținutul și forma deciziilor camerei de recurs și rambursarea taxelor pentru calea de atac.
- (35) Ca o completare a dispozițiilor existente privind mărcile comunitare colective și în vederea remedierii actualelor dezechilibre dintre sistemele naționale și sistemul mărcii europene, este necesar să se adauge un set de dispoziții specifice vizând protejarea mărcilor europene de certificare, care permit unei instituții sau unui organism de certificare să autorizeze aderenții la sistemul de certificare să utilizeze marca drept semn pentru produse sau servicii care îndeplinesc criteriile de certificare.
- (36) Pentru a se permite utilizarea eficace și eficientă a mărcilor europene colective și a mărcilor europene de certificare, ar trebui să fie delegată Comisiei competența de a adopta, în conformitate cu articolul 290 din tratat, acte delegate în care să se precizeze termenele de prezentare a regulamentelor privind utilizarea mărcilor respective și conținutul acestora.
- (37) Experiența dobândită în urma punerii în aplicare a actualului sistem al mărcii comunitare a evidențiat potențialul de îmbunătățire a anumitor aspecte de procedură. În consecință, ar trebui luate anumite măsuri în vederea simplificării și accelerării, după caz, a procedurilor și în vederea sporirii securității și previzibilității juridice, în cazurile în care este necesar.
- (38) În vederea asigurării unei funcționări bune, eficace și eficiente a sistemului mărcilor europene, ar trebui să îi fie delegată Comisiei competența de a adopta, în conformitate cu articolul 290 din tratat, acte delegate în care să se precizeze cerințele privind forma deciziilor, detaliile privind procedura orală și modalitățile de probațiune, modalitățile de notificare, procedura de constatare a pierderii unor drepturi, mijloacele de comunicare și formularele care trebuie utilizate de către părțile la procedură, normele privind calcularea și durata termenelor, procedurile de revocare a unei hotărâri sau de anulare a unei înregistrări în registru și de corectare a erorilor evidente din cadrul hotărârilor și a erorilor imputabile agenției, modalitățile de întrerupere a procedurii și procedurile privind repartizarea și stabilirea cheltuielilor, detaliile specifice care trebuie introduse în registru, detaliile privind consultarea publică și păstrarea dosarelor, modalitățile de publicare în Buletinul mărcilor europene și în Jurnalul Oficial al agenției, modalitățile de cooperare administrativă între agenție și autoritățile din statele membre, precum și detaliile privind reprezentarea în fața agenției.
- (39) Din motive de securitate juridică și pentru a se asigura o mai mare transparență, este necesar să se definească în mod clar toate sarcinile agenției, inclusiv cele care nu sunt legate de gestionarea sistemului mărcii din Uniune.
- (40) Pentru se promova convergența practicilor și a se dezvolta instrumente comune, este necesar să se stabilească un cadru adecvat de cooperare între agenție și oficiile din statele membre, definindu-se în mod clar domeniile de cooperare și permițându-se

agenției să coordoneze proiecte comune relevante de interes pentru Uniune și să finanțeze aceste proiecte comune, până la o sumă maximă, prin intermediul granturilor. Aceste activități de cooperare ar trebui să aducă beneficii întreprinderilor care utilizează sistemele mărcilor în Europa. Proiectele comune, în special bazele de date destinate cercetării și consultării, ar trebui să ofere utilizatorilor sistemului instituit la nivelul Uniunii prin prezentul regulament instrumente suplimentare, accesibile tuturor, eficiente și gratuite, astfel încât să se asigure conformitatea cu cerințele specifice care decurg din caracterul unitar al mărcii europene.

- (41) Anumite principii legate de guvernanta agenției ar trebui să fie adaptate la abordarea comună privind agențiile descentralizate ale UE adoptată de Parlamentul European, Consiliu și Comisie în iulie 2012.
- (42) În interesul unei securități juridice mai mari și al unei transparențe sporite, este necesar să se actualizeze unele dispoziții privind organizarea și funcționarea agenției.
- (43) În interesul unei bune gestiuni financiare, ar trebui să se evite acumularea unor excedente bugetare importante. Această regulă nu ar trebui să afecteze constituirea de către agenție a unei rezerve financiare care să corespundă unui an de cheltuieli operaționale pentru a se asigura continuitatea activităților agenției și executarea sarcinilor care îi revin.
- (44) Pentru a se permite transformarea, în mod eficace și eficient, a unei cereri sau a unei înregistrări de marcă europeană în cerere de înregistrare a unei mărci naționale, asigurându-se, în același timp, o examinare riguroasă a cerințelor relevante, ar trebui să îi fie delegată Comisiei competența de a adopta, în conformitate cu articolul 290 din tratat, acte delegate în care să se precizeze condițiile de formă pe care trebuie să le respecte o cerere de transformare, precum și detaliile privind examinarea și publicarea acesteia.
- (45) Pentru a se asigura o metodă eficace și eficientă de soluționare a litigiilor și pentru a se garanta respectarea regimului lingvistic prevăzut în Regulamentul (CE) nr. 207/2009, precum și adoptarea rapidă a deciziilor în cauze simple și organizarea eficace și eficientă a camerelor de recurs, pentru a se garanta un nivel adecvat și realist al taxelor care urmează a fi percepute de agenție, respectându-se, în același timp, principiile bugetare prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 207/2009, ar trebui să îi fie delegată Comisiei competența de a adopta, în conformitate cu articolul 290 din tratat, acte delegate în care să se precizeze detaliile privind limbile care trebuie utilizate în relațiile cu agenția, cazurile în care deciziile de opoziție și de anulare ar trebui să fie luate de către un singur membru, detaliile privind organizarea camerelor de recurs, valoarea taxelor care trebuie achitate agenției și detaliile privind achitarea acestora.
- (46) Pentru a se asigura înregistrarea eficace și eficientă a mărcilor internaționale în deplină conformitate cu normele din Protocolul referitor la Aranjamentul de la Madrid privind înregistrarea internațională a mărcilor, ar trebui să îi fie delegată Comisiei competența de a adopta, în conformitate cu articolul 290 din tratat, acte delegate în care să se precizeze detaliile privind procedurile referitoare la înregistrarea internațională a mărcilor.
- (47) Prin urmare, Regulamentul (CE) nr. 207/2009 ar trebui modificat în consecință.

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Regulamentul (CE) nr. 207/2009 se modifică după cum urmează:

- (1) în titlu, termenul „marca comunitară” se înlocuiește cu termenul „marca europeană”;
- (2) în întregul regulament, cuvintele „marcă comunitară” se înlocuiesc cu „marcă europeană” și se efectuează modificările gramaticale necesare;
- (3) în întregul regulament, cuvintele „instanță competentă în domeniul mărcilor comunitare” se înlocuiesc cu „instanță competentă în domeniul mărcilor europene” și se efectuează modificările gramaticale necesare;
- (4) în întregul regulament, cuvintele „marcă comunitară colectivă” se înlocuiesc cu „marcă europeană colectivă” și se efectuează modificările gramaticale necesare;
- (5) în întregul regulament, cu excepția cazurilor menționate la punctele (2), (3) și (4), termenii „Comunitate”, „Comunitatea Europeană” și „Comunitățile Europene” se înlocuiesc cu „Uniune” și se efectuează modificările gramaticale necesare;
- (6) în întregul regulament, cuvântul „Oficiu”, în măsura în care acesta se referă la Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) instituit prin articolul 2 din regulament, se înlocuiește cu „Agenție” și se efectuează modificările gramaticale necesare;
- (7) în întregul regulament, cuvântul „președinte” se înlocuiește cu „director executiv” și se efectuează modificările gramaticale necesare;
- (8) articolul 2 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 2

Agenția

(1) Se instituie o Agenție a Uniunii Europene pentru mărci, desene și modele industriale, denumită în continuare „agenția”.

(2) Toate trimerile la Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din legislația Uniunii Europene se citesc ca trimeri la agenție.”;

- (9) Articolul 4 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 4

Semne care pot constitui o marcă europeană

Pot constitui mărci europene toate semnele, în special cuvintele, inclusiv numele de persoane, desenele, literele, cifrele, culorile ca atare, forma produsului sau a ambalajului său ori sunetele, cu condiția ca astfel de semne să fie în măsură:

- (a) să distingă produsele sau serviciile unei întreprinderi de cele ale altora;
- (b) să fie reprezentate într-un mod care să permită autorităților competente și publicului să stabilească cu precizie obiectul protecției conferite titularului.”;
- (10) Articolul 7 se modifică după cum urmează:
- (a) La alineatul (1), literele (j) și (k) se înlocuiesc cu următorul text:
- „(j) mărcile care sunt excluse de la înregistrare și a căror utilizare nu va continua în temeiul legislației Uniunii sau al acordurilor internaționale la care Uniunea este parte, care prevăd protejarea denumirilor de origine și a indicațiilor geografice;
- (k) mărcile care sunt excluse de la înregistrare în temeiul legislației Uniunii sau al acordurilor internaționale la care Uniunea este parte, care prevăd protejarea mențiunilor tradiționale pentru vin și a specialităților tradiționale garantate;
- (l) mărcile care cuprind sau constau într-o denumire anterioară a soiului, înregistrată în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 2100/94 al Consiliului din 27 iulie 1994 de instituire a unui sistem de protecție comunitară a soiurilor de plante cu privire la același tip de produs.”;
- (b) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:
- „(2) Alineatul (1) se aplică chiar dacă motivele de refuz nu există:
- (a) decât într-o parte a Uniunii;
- (b) decât în cazurile în care o marcă într-o limbă sau un sistem de scriere străin este tradusă sau transcrisă în orice sistem de scriere sau limbă oficială a unui stat membru.”;
- (11) Articolul 8 se modifică după cum urmează:
- (a) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:
- „(3) La opoziția titularului mărcii, înregistrarea unei mărci se respinge:
- (a) atunci când este solicitată de agentul sau reprezentantul titularului mărcii, în numele său și fără autorizația titularului, în afară de cazul în care acest reprezentant își justifică acțiunile;
- (b) atunci când marca poate fi confundată cu o marcă anterioară protejată în afara Uniunii, cu condiția ca, la data cererii, marca anterioară să fi fost încă utilizată efectiv și solicitantul să fi fost de rea-credință.”;
- (b) la alineatul (4), teza introductivă se înlocuiește cu următorul text:
- „(4) În cazul opoziției titularului unei mărci neînregistrate sau al unui alt semn utilizat în comerț cu un domeniu de aplicare care depășește domeniul local, marca solicitată este refuzată la înregistrare, atunci când și în măsura în care, în

temeiul legislației Uniunii care prevede protejarea denumirilor de origine și a indicațiilor geografice sau al legislației statului membru care este aplicabilă acestui semn:

(c) alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) La opoziția titularului unei mărci înregistrate anterioare în înțelesul alineatului (2), se respinge înregistrarea mărcii solicitate, de asemenea, în cazul în care este identică sau similară unei mărci anterioare, indiferent dacă produsele sau serviciile pentru care se depune cererea sunt identice sau similare celor pentru care este înregistrată marca anterioară sau nu sunt similare cu acestea, atunci când, în cazul unei mărci europene anterioare, aceasta este de notorietate în cadrul Uniunii sau, în cazul unei mărci naționale anterioare, este de notorietate în respectivul stat membru și în cazul în care utilizarea fără un motiv întemeiat a mărcii solicitate ar genera un profit necuvenit de pe urma caracterului distinctiv sau a renumelui mărcii anterioare sau ar aduce atingere acestora.”;

(12) Articolul 9 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 9

Dreptul conferit de marca europeană

(1) Înregistrarea unei mărci europene conferă titularului său un drept exclusiv.

(2) Fără a aduce atingere drepturilor titularilor dobândite înainte de data de depunere sau de data de prioritate a mărcii europene, titularul unei mărci europene este îndreptățit să interzică oricărui terț să folosească, fără acordul său, în comerț un semn în legătură cu produse sau servicii în cazul în care:

- (a) semnul este identic sau similar mărcii europene și este utilizat pentru produse sau servicii identice cu cele pentru care este înregistrată marca europeană și în cazul în care o astfel de utilizare afectează sau este susceptibilă să afecteze funcția mărcii europene de a garanta consumatorilor originea produselor sau a serviciilor;
- (b) semnul este identic sau similar mărcii europene și este utilizat pentru produse sau servicii care sunt identice sau similare produselor sau serviciilor pentru care este înregistrată marca europeană, în cazul în care există un risc de confuzie pentru public; riscul de confuzie cuprinde riscul de asociere între semn și marcă;
- (c) semnul este identic sau similar mărcii europene, indiferent dacă acesta este utilizat în legătură cu produse sau servicii care sunt identice, similare cu cele pentru care este înregistrată o marcă europeană sau nu sunt similare cu acestea, atunci când marca este de notorietate în Uniune și când folosirea semnului fără motiv întemeiat generează un profit necuvenit de pe urma caracterului distinctiv sau a renumelui mărcii europene sau aduce atingere acestora.

(3) În temeiul alineatului (2) pot fi interzise, în special, următoarele:

- (a) aplicarea semnului pe produse sau pe ambalajul acestora;
- (b) oferirea produselor, introducerea lor pe piață sau deținerea lor în aceste scopuri, ori oferirea sau asigurarea de servicii sub semnul respectiv;
- (c) importul sau exportul de produse sub acest semn;
- (d) utilizarea semnului ca denumire comercială sau ca nume de societate ori ca parte a unei denumiri comerciale sau a numelui unei societăți;
- (e) utilizarea semnului în documentele de afaceri și publicitate;
- (f) utilizarea semnului în publicitatea comparativă într-un mod care contravine Directivei 2006/114/CE.

(4) Titularul unei mărci europene are, de asemenea, dreptul de a interzice importul de produse menționat la alineatul (3) litera (c) în cazul în care doar expeditorul produselor acționează în scopuri comerciale.

(5) Titularul unei mărci europene este, de asemenea, îndreptățit să interzică oricărui terț să introducă produse pe teritoriul vamal al Uniunii, în contextul unei activități comerciale, fără ca acestea să fie puse în liberă circulație pe acest teritoriu, în cazul în care aceste produse, inclusiv ambalajele lor, provin din țări terțe și poartă, fără a fi autorizate, o marcă identică cu marca europeană înregistrată pentru aceste produse sau care nu poate fi deosebită, în aspectele sale esențiale, de marca respectivă.”;

(13) Se introduc următoarele articole 9a și 9b:

„Articolul 9a

Încălcarea dreptului titularului prin utilizarea unor forme de prezentare, a unor ambalaje sau prin alte mijloace

În cazul în care este probabil că vor fi utilizate, pentru produse sau servicii, forme de prezentare, ambalaje sau alte suporturi pe care se aplică marca și că această utilizare în legătură cu produsele sau serviciile respective ar constitui o încălcare a dreptului titularului în temeiul articolului 9 alineatele (2) și (3), titularul unei mărci europene are dreptul de a interzice următoarele:

- (a) aplicarea în comerț a unui semn identic sau similar cu marca europeană pe formele de prezentare, pe ambalaje sau pe alte suporturi pe care poate fi aplicată marca;
- (b) oferirea, introducerea pe piață sau deținerea în aceste scopuri, importarea sau exportarea formelor de prezentare, a ambalajelor sau a altor suporturi pe care se aplică marca.

Articolul 9b

Data de la care dreptul este opozabil terților

(1) Dreptul conferit de o marcă europeană nu este opozabil terților decât de la data publicării înregistrării mărcii.

(2) Poate fi solicitată o compensație rezonabilă cu privire la fapte săvârșite după data publicării înregistrării unei mărci europene, în cazurile în care, după publicarea înregistrării mărcii, faptele respective ar fi interzise în temeiul acestei publicări.

(3) Instanța sesizată nu se poate pronunța asupra fondului până la publicarea înregistrării.”;

(14) Articolul 12 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 12

Limitarea efectelor mărcii europene

(1) Dreptul conferit de o marcă europeană nu permite titularului său să interzică terților utilizarea în comerț:

- (a) a numelui său personal sau a adresei sale;
- (b) a semnelor sau indicațiilor care sunt lipsite de caracter distinctiv sau care se referă la tipul, calitatea, cantitatea, destinația, valoarea, proveniența geografică, perioada producerii produsului sau prestării serviciului sau a altor caracteristici ale acestora;
- (c) a mărcii cu scopul de a identifica sau de a face trimitere la produse sau servicii ca aparținând titularului mărcii, mai ales atunci când utilizarea mărcii se impune pentru indicarea destinației unui produs sau a unui serviciu, în special când este vorba despre un accesoriu sau o piesă detașată.

Primul paragraf se aplică numai în cazul în care utilizarea de către terț se face conform practicilor loiale în domeniul industrial sau comercial.

(2) Se consideră că utilizarea de către un terț nu este conformă cu practicile loiale în special în oricare dintre următoarele cazuri:

- (a) utilizarea dă impresia că există o legătură comercială între terț și titularul mărcii;
- (b) utilizarea generează un profit necuvenit din caracterul distinctiv sau din renumele mărcii sau aduce atingere acestora, fără un motiv întemeiat.”;

(15) La articolul 13 alineatul (1), cuvintele „în Comunitate” se înlocuiesc cu „în Spațiul Economic European”;

(16) Se introduce următorul articol 13a:

„Articolul 13a

Dreptul titularului unei mărci înregistrate ulterior de a interveni ca apărăre în cadrul unei acțiuni în contrafacere

(1) În cadrul acțiunilor în contrafacere, titularul unei mărci europene nu are dreptul de a interzice utilizarea unei mărci europene înregistrate ulterior în cazul în care

marca ulterioară nu este declarată nulă în temeiul articolului 53 alineatele (3) și (4), articolului 54 alineatele (1) și (2) și articolului 57 alineatul (2).

(2) În cadrul acțiunilor în contrafacere, titularul unei mărci europene nu are dreptul de a interzice utilizarea unei mărci naționale înregistrate ulterior în cazul în care marca națională înregistrată ulterior nu este declarată nulă în temeiul articolului 8, articolului 9 alineatele (1) și (2) și articolului 48 alineatul (3) din Directiva [xxx].

(3) În cazul în care titularul unei mărci europene nu are dreptul de a interzice utilizarea unei mărci înregistrate ulterior în temeiul alineatelor (1) sau (2), titularul respectivei mărci înregistrate ulterior nu are dreptul de a interzice utilizarea mărcii europene anterioare în cadrul unei acțiuni în contrafacere.”;

(17) La articolul 15 alineatul (1), al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„În sensul primului paragraf este considerată, de asemenea, utilizare:

- (a) utilizarea mărcii europene sub o formă care diferă prin elemente care nu alterează caracterul distinctiv al mărcii în forma în care aceasta a fost înregistrată, indiferent dacă marca este înregistrată sau nu și sub forma în care este utilizată;
- (b) aplicarea mărcii europene pe produsele sau pe ambalajul acestora în Uniune, numai cu scopul exportului.”;

(18) La articolul 16 alineatul (1), teza introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Cu excepția cazului în care se prevede altfel la articolele 17-24, marca europeană ca obiect al dreptului de proprietate se consideră, în totalitatea sa și pe întreg teritoriul Uniunii, ca o marcă națională înregistrată în statul membru în care, conform registrului mărcilor europene (denumit în continuare „registrul”):”;

(19) La articolul 17, alineatul (4) se elimină;

(20) Articolul 18 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 18

Transferul unei mărci înregistrate în numele unui agent

(1) În cazul în care o marcă europeană a fost înregistrată în numele agentului sau reprezentantului titularului acestei mărci, fără autorizarea titularului, acesta are dreptul să solicite transferul mărcii europene în favoarea sa, exceptând cazurile în care acest agent sau reprezentant își justifică acțiunile.

(2) Titularul poate depune o cerere de transfer în temeiul alineatului (1) la următoarele instituții:

- (a) agenția, în locul unei cereri de declarare a nulității conform articolului 53 alineatul (1) litera (b);

- (b) o instanță competentă în domeniul mărcilor europene, astfel cum se menționează la articolul 95, în locul unei cereri reconvenționale în nulitate conform articolului 100 alineatul (1).”;
- (21) Articolul 19 se modifică după cum urmează:
- (a) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:
- „(2) La cererea uneia dintre părți, drepturile menționate la alineatul (1) sau transferul acestor drepturi se înscriu în registru și se publică.”;
- (b) se adaugă următorul alineat (3):
- „(3) O înscriere în registru efectuată în temeiul alineatului (2) se anulează sau se modifică la cererea uneia dintre părți.”;
- (22) La articolul 20 se adaugă următorul alineat (4):
- „(4) O înscriere în registru efectuată în temeiul alineatului (3) se anulează sau se modifică la cererea uneia dintre părți.”;
- (23) La articolul 22 se adaugă următorul alineat (6):
- „(6) O înscriere în registru efectuată în temeiul alineatului (5) se anulează sau se modifică la cererea uneia dintre părți.”;
- (24) La titlul II se inserează următoarea secțiune 5:
- „SECȚIUNEA 5**
Delegarea competențelor
- Articolul 24a
Delegarea competențelor
- Comisiei i se conferă competența de a adopta acte delegate, în conformitate cu dispozițiile de la articolul 163, pentru a preciza:
- (a) obligația solicitantului de a furniza o traducere sau o transcriere, astfel cum se menționează la articolul 7 alineatul (2) litera (b) în limba de redactare a cererii;
- (b) procedura de înscriere în registru a unui transfer, astfel cum este menționată la articolul 17 alineatul (5);
- (c) procedura de înscriere în registru a creării sau a transferului unui drept real, astfel cum este menționată la articolul 19 alineatul (2);
- (d) procedura de înscriere în registru a executării silite, astfel cum este menționată la articolul 20 alineatul (3);
- (e) procedura de înscriere în registru a includerii într-o procedură de insolvență, astfel cum este menționată la articolul 21 alineatul (3);

- (f) procedura de înscriere în registru a acordării sau transferului unei licențe, astfel cum este menționată la articolul 22 alineatul (5);
- (g) procedura de anulare sau de modificare a înscrierii în registru a unui drept real, a executării silite sau a unei licențe, astfel cum se menționează la articolul 19 alineatul (3), articolul 20 alineatul (4) și, respectiv, articolul 22 alineatul (6).”;
- (25) Articolul 25 se înlocuiește cu următorul text:
- „Articolul 25
Depunerea cererii
- Cererea de înregistrare a mărcii europene se depune la Agenție.”;
- (26) Articolul 26 se modifică după cum urmează:
- (a) la alineatul (1), litera (d) se înlocuiește cu următorul text:
- „(d) reproducerea mărcii, care îndeplinește cerințele prevăzute la articolul 4 litera (b).”;
- (b) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:
- „(3) În plus față de cerințele prevăzute la alineatele (1) și (2), o cerere de înregistrare a mărcii europene trebuie să îndeplinească condițiile de formă stabilite în conformitate cu articolul 35a litera (b). În cazul în care aceste condiții prevăd ca marca să fie reprezentată sub formă electronică, directorul executiv al Agenției poate stabili formatul și dimensiunea maximă a fișierului electronic respectiv.”;
- (27) Articolul 27 se înlocuiește cu următorul text:
- „Articolul 27
Data de depunere
- Data de depunere a cererii de înregistrare a mărcii europene este aceea la care solicitantul a prezentat la Oficiu documente care să conțină elementele menționate la articolul 26 alineatul (1), sub rezerva plății taxei de depunere pentru care va fi fost furnizat ordinul de plată cel târziu la acea dată.”;
- (28) Articolul 28 se înlocuiește cu următorul text:
- „Articolul 28
Desemnarea și clasificarea produselor și serviciilor
- (1) Produsele și serviciile pentru care se depun cereri de înregistrare se clasifică conform clasificării stabilite de Aranjamentul de la Nisa privind clasificarea internațională a produselor și serviciilor în vederea înregistrării mărcilor din 15 iunie 1957 (denumit în continuare „Clasificarea Nisa”).
- (2) Produsele și serviciile pentru care se solicită protecția mărcii sunt identificate de către solicitant cu suficientă claritate și precizie pentru a permite autorităților

competente și agenților economici să determine, exclusiv pe această bază, întinderea protecției solicitate. Lista de produse și servicii permite clasificarea fiecărui element într-o singură clasă din cadrul Clasificării Nisa.

(3) În sensul alineatului (2), pot fi utilizate indicațiile generale oferite de titlurile claselor din Clasificarea Nisa sau alți termeni generali, cu condiția ca aceștia să respecte standardele necesare de claritate și precizie.

(4) Agenția respinge cererea în legătură cu indicații sau termeni neclari sau imprecisi, în cazul în care solicitantul nu propune o formulare acceptabilă în termenul stabilit de către agenție în acest scop.

(5) Utilizarea unor termeni generali, inclusiv a indicațiilor generale oferite de titlul clasei din Clasificarea Nisa, se interpretează ca incluzând toate produsele sau serviciile acoperite în mod clar de sensul literal al indicației sau al termenului respectiv. Utilizarea acestui tip de termeni sau de indicații nu se interpretează ca incluzând o invocare a unor produse sau servicii care nu poate fi înțeleasă astfel.

(6) În cazul în care solicitantul cere înregistrarea în cadrul mai multor clase, produsele și serviciile sunt grupate în funcție de clasele din Clasificarea Nisa, fiecare grup de produse sau servicii fiind precedat de numărul clasei căreia îi aparține, prezentarea grupurilor urmând ordinea claselor.

(7) Clasificarea produselor și serviciilor se efectuează în scopuri exclusiv administrative. Apartenența la aceeași clasă din Clasificarea Nisa nu este un motiv pentru a se considera că produsele sunt similare, în același fel în care neapartenența la aceeași clasă nu este un motiv pentru a se considera că produsele sunt diferite.

(8) Titularii mărcilor europene solicitate înainte de 22 iunie 2012 și care nu sunt înregistrate decât în raport cu întregul titlu al unei clase din clasificarea de la Nisa pot declara că intenția lor de la data de depunere a fost de a solicita protecția unor produse sau servicii în afara celor acoperite de sensul literal al titlului clasei respective, cu condiția ca produsele sau serviciile astfel desemnate să fie incluse în lista alfabetică a acestei clase din Clasificarea Nisa, în ediția acestei clasificări care este în vigoare la data de depunere a cererii.

Declarația se depune la agenție în termen de 4 luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament și precizează, în mod clar, precis și specific, produsele și serviciile, altele decât cele acoperite în mod clar de sensul literal al indicațiilor oferite de titlul clasei, la care se referea inițial intenția titularului. Agenția ia măsurile adecvate pentru a modifica registrul în mod corespunzător. Această posibilitate nu aduce atingere aplicării articolului 15, articolului 42 alineatul (2), articolului 51 alineatul (1) litera (a) și articolului 57 alineatul (2).

Se consideră că mărcile europene pentru care nu se depune nicio declarație în termenul menționat în al doilea paragraf desemnează, începând cu expirarea termenului respectiv, doar produsele sau serviciile acoperite în mod clar de sensul literal al indicațiilor incluse în titlul clasei relevante.”;

(29) La articolul 29 alineatul (5) se adaugă următoarea teză:

„În cazul în care este necesar, directorul executiv al agenției solicită Comisiei să ia în calcul posibilitatea de a cerceta dacă un stat în sensul primei teze acordă tratamentul reciproc respectiv.”;

- (30) Articolul 30 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 30

Revendicarea priorității

(1) Cererile privind prioritatea se depun împreună cu cererea de marcă europeană și cuprind data, numărul și țara cererii anterioare.

(2) Directorul executiv al agenției poate decide ca informațiile și documentele suplimentare care trebuie furnizate de solicitant în sprijinul cererii privind prioritatea să fie mai puțin numeroase decât ceea ce este prevăzut în normele adoptate în conformitate cu articolul 35a litera (d), cu condiția ca agenția să poată obține informațiile necesare din alte surse.”;

- (31) Articolul 33 se modifică după cum urmează:

- (a) la alineatul (1) se adaugă următoarea teză:

„Cererea privind prioritatea se depune împreună cu cererea de marcă europeană.”;

- (b) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Orice solicitant care dorește să se prevaleze de prioritate în conformitate cu alineatul (1) trebuie să facă dovada că produsele sau serviciile au fost prezentate în cadrul expoziției sub marca depusă.”;

- (32) La articolul 34, alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Senioritatea revendicată pentru marca europeană se stinge atunci când titularul mărcii anterioare a cărei senioritate a fost revendicată este declarat decăzut din drepturi sau când această marcă este declarată nulă. În cazul în care titularul este declarat decăzut din drepturile asupra mărcii anterioare, senioritatea se stinge cu condiția ca decăderea din drepturi să intre în vigoare înainte de data de depunere sau de data de prioritate a mărcii europene.”;

- (33) La titlul III se inserează următoarea secțiune 5:

„SECȚIUNEA 5

Delegarea competențelor

Articolul 35a

Delegarea competențelor

Comisiei i se conferă competența de a adopta acte delegate, în conformitate cu dispozițiile de la articolul 163, pentru a preciza:

- (a) mijloacele și modalitățile de a depune la agenție o cerere de înregistrare a unei mărci europene în conformitate cu articolul 25;
 - (b) detaliile privind conținutul cererii de înregistrare a mărcii europene menționate la articolul 26 alineatul (1), tipurile de taxe care trebuie plătite pentru cerere prevăzute la articolul 26 alineatul (2), inclusiv numărul claselor de produse și servicii care fac obiectul acestor taxe, precum și condițiile de formă ale cererii menționate la articolul 26 alineatul (3);
 - (c) procedurile pentru verificarea reciprocității în conformitate cu articolul 29 alineatul (5);
 - (d) procedura și normele cu privire la informarea și documentația pentru revendicarea priorității unei cereri anterioare în conformitate cu articolul 30;
 - (e) procedura și normele privind dovezile necesare pentru a se prevala de prioritatea de expunere în conformitate cu articolul 33 alineatul (1);
 - (f) procedura pentru revendicarea seniorității unei mărci naționale în conformitate cu articolul 34 alineatul (1) și articolul 35 alineatul (1).”;
- (34) La articolul 36 alineatul (1), litera (b) se înlocuiește cu următorul text:
- „(b) cererea de înregistrare a mărcii europene respectă condițiile prevăzute în prezentul regulament și condițiile de formă menționate la articolul 26 alineatul (3).”;
- (35) La articolul 37, se elimină alineatul (2);
- (36) La titlul IV, se elimină secțiunea 2;
- (37) Articolul 39 se modifică după cum urmează:
- (a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) În cazul în care condițiile pe care trebuie să le satisfacă cererea de înregistrare a mărcii europene sunt îndeplinite, cererea se publică în sensul articolului 42, în măsura în care nu a fost respinsă în conformitate cu articolul 37. Publicarea cererii nu aduce atingere informațiilor care au fost deja puse la dispoziția publicului în alt mod în conformitate cu prezentul regulament sau cu acte delegate adoptate în conformitate cu prezentul regulament.”;
 - (b) se adaugă următorul alineat (3):

„(3) Agenția corectează orice greșeală sau eroare survenită în publicarea cererii.”;
- (38) Articolul 40 se înlocuiește cu următorul text:
- „Articolul 40
Observații ale terților

(1) Orice persoană fizică sau juridică, precum și orice grup sau organism care reprezintă fabricanți, producători, prestatori de servicii, comercianți sau consumatori pot depune la agenție observații scrise, precizând motivele conform cărora înregistrarea mărcii ar trebui respinsă *ex officio*, în temeiul articolelor 5 și 7.

Aceștia nu dobândesc calitatea de părți în cadrul procedurii în fața agenției.

(2) Observațiile formulate de terți se prezintă înainte de sfârșitul perioadei de opoziție sau, în cazul în care a fost depusă o opoziție împotriva mărcii, înainte de luarea deciziei finale cu privire la opoziție.

(3) Depunerea de observații menționată la alineatul (1) se aplică fără a se aduce atingere dreptului agenției de a redeschide examinarea motivelor absolute, din proprie inițiativă, în orice moment înainte de înregistrare, după caz.

(4) Observațiile menționate la alineatul (1) sunt notificate solicitantului, care poate formula comentarii la acestea.”;

(39) La articolul 41, alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Opoziția se formulează în scris și se motivează. Aceasta nu se consideră ca formulată decât după achitarea taxei pentru opoziție.

(4) Într-un termen stabilit de agenție, persoana care a formulat opoziția poate prezenta fapte, dovezi și observații în susținerea acesteia.”;

(40) La articolul 42 alineatul (2) prima teză, segmentul de frază „în decursul a cinci ani ce precedă publicarea” se înlocuiește cu „în decursul a cinci ani ce precedă data de depunere a cererii sau data de prioritate a”;

(41) Articolul 44 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (2), litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) înainte ca agenția să acorde data de depunere a cererii menționată la articolul 27 și în timpul perioadei de opoziție prevăzute la articolul 41 alineatul (1).”;

(b) alineatul (3) se elimină;

(42) Articolul 45 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 45
Înregistrare

(1) Atunci când cererea respectă dispozițiile prezentului regulament și când nicio opoziție nu a fost formulată în termenul menționat la articolul 41 alineatul (1) sau când o opoziție a fost respinsă printr-o decizie finală, marca se înregistrează ca marcă europeană. Înregistrarea se publică.

(2) Agenția emite un certificat de înregistrare. Certificatul poate fi emis prin mijloace electronice.

(3) Titularul unei mărci înregistrate europene are dreptul de a utiliza alături de marcă, în legătură cu produsele și serviciile acoperite de înregistrare, un simbol care să ateste faptul că marca este înregistrată în Uniune numai atât timp cât înregistrarea este în vigoare. Configurația exactă a simbolului respectiv se stabilește de către directorul executiv al agenției.

(4) Simbolul unei mărci înregistrate nu poate fi utilizat de către alte persoane în afară de titularul mărcii sau fără acordul titularului. Titularul mărcii nu utilizează simbolul de marcă înainte ca marca să fie înregistrată sau după decăderea din drepturi a titularului, declararea nulității mărcii, expirarea mărcii sau renunțarea la aceasta.”;

(43) La titlul IV se inserează următoarea secțiune 7:

„SECȚIUNEA 7

Delegarea competențelor

Articolul 45a

Delegarea competențelor

Comisiei i se conferă competența de a adopta acte delegate, în conformitate cu dispozițiile de la articolul 163, pentru a preciza:

- (a) procedura de examinare a conformității cu cerințele care trebuie îndeplinite pentru acordarea unei date de depunere menționată la articolul 36 alineatul (1) litera (a) și cu condițiile de formă menționate la articolul 26 alineatul (3), precum și procedura de verificare a plății taxelor pe categorii menționate la articolul 36 alineatul (1) litera (c);
- (b) procedura de examinare a motivelor absolute de respingere, astfel cum este menționată la articolul 37;
- (c) detaliile pe care trebuie să le conțină publicarea cererii menționată la articolul 39 alineatul (1);
- (d) procedura de corectare a erorilor survenite la publicarea cererilor de înregistrare a mărcilor europene menționate la articolul 39 alineatul (3);
- (e) procedura pentru prezentarea de observații de către terți menționate la articolul 40;
- (f) detaliile privind procedura de depunere și examinare a opoziției prevăzută la articolele 41 și 42;
- (g) procedurile care reglementează modificarea cererii de înregistrare în temeiul articolului 43 alineatul (2) și divizarea cererii în temeiul articolului 44;
- (h) detaliile care trebuie consemnate în registru la înregistrarea unei mărci europene și modalitățile de publicare a înregistrării menționate la articolul 45 alineatul (1), conținutul și modalitățile de emitere a certificatului de înregistrare prevăzut la articolul 45 alineatul (2).”;

(44) La articolul 49, se elimină alineatul (3);

(45) Se inserează următorul articol 49a:

„Articolul 49a

Delegarea competențelor

Comisiei i se conferă competența de a adopta acte delegate, în conformitate cu dispozițiile de la articolul 163, pentru a preciza:

- (a) modalitățile procedurale de reînnoire a mărcii europene în temeiul articolului 47, inclusiv tipul de taxe care trebuie achitate;
- (b) procedura care reglementează modificarea înregistrării unei mărci europene prevăzute la articolul 48 alineatul (2);
- (c) procedura care reglementează divizarea unei mărci europene prevăzută la articolul 49.”;

(46) La articolul 50, alineatele (2) și (3) se înlocuiesc cu următorul text:

„(2) Renunțarea se declară în scris la agenție de către titularul mărcii. Aceasta nu are efect decât după înregistrare. Valabilitatea renunțării la o marcă europeană care este declarată la agenție ca urmare a depunerii unei cereri de decădere în temeiul articolului 56 alineatul (1) este condiționată de respingerea finală sau de retragerea cererii de decădere.”;

„(3) Renunțarea se înregistrează numai cu acordul titularului unui drept înscris în registru. În cazul în care a fost înregistrată o licență, renunțarea se înscrie în registru numai dacă titularul mărcii dovedește că l-a informat pe licențiat cu privire la intenția sa de renunțare; înscrierea se face la expirarea termenului stabilit în conformitate cu articolul 57a litera (a).”;

(47) La articolul 53 alineatul (1), se adaugă următorul paragraf:

„Condițiile menționate la literele (a), (b) și (c) din primul paragraf trebuie să fie îndeplinite la data de depunere sau la data de prioritate a mărcii europene.”;

(48) La articolul 54 alineatele (1) și (2), cuvintele „și nici să se opună utilizării mărcii ulterioare” se elimină;

(49) Articolul 56 se modifică după cum urmează:

- (a) la alineatul (1) litera (c), „în temeiul legislației statului membru respectiv” se înlocuiește cu „în temeiul legislației Uniunii sau a statului membru respectiv”;
- (b) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„3. Cererea de decădere sau de declarare a nulității este inadmisibilă în cazul în care o cerere având același obiect și aceeași cauză a fost soluționată pe fond, între aceleași părți, fie de către agenție, fie de către o instanță competentă în domeniul mărcilor europene astfel cum este menționată la articolul 95, iar

hotărârea agenției sau a instanței respective privind cererea în cauză a dobândit autoritate de lucru judecat.”;

- (50) La articolul 57 alineatul (2) a doua teză, „publicării cererii de înregistrare a mărcii comunitare” se înlocuiește cu „datei depunerii sau a datei de prioritate a cererii de înregistrare a mărcii europene”;

- (51) La titlul VI se inserează următoarea secțiune 6:

„SECȚIUNEA 6

Delegarea competențelor

Articolul 57a

Delegarea competențelor

Comisia i se conferă competența de a adopta acte delegate, în conformitate cu dispozițiile de la articolul 163, pentru a preciza:

- (a) procedura care reglementează renunțarea la o marcă europeană prevăzută la articolul 50, inclusiv termenul menționat la alineatul (3) din articolul respectiv;
- (b) procedurile care reglementează decăderea și nulitatea unei mărci europene prevăzute la articolele 56 și 57.”;

- (52) Articolul 58 alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Deciziile oricăruia dintre forurile de decizie ale agenției enumerate la articolul 130 literele (a) - (d) pot face obiectul unei căi de atac. Atât termenul de exercitare a căilor de atac prevăzut la articolul 60, cât și introducerea căii de atac au efect suspensiv.”;

- (53) Articolul 62 se elimină;

- (54) Articolul 64 alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Deciziile camerelor de recurs produc efecte numai de la data expirării termenului menționat la articolul 65 alineatul (5) sau, dacă în acest termen a fost înaintată o acțiune în fața Tribunalului, de la data respingerii căii de atac în cauză sau a oricărei căi de atac introduse în fața Curții de Justiție împotriva hotărârii Tribunalului.”;

- (55) Articolul 65 se modifică după cum urmează:

- (a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„1. Deciziile camerelor de recurs prin care se pronunță asupra unei căi de atac pot forma obiectul unei acțiuni în fața Tribunalului.”;

- (b) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„3. Tribunalul are competența atât de a anula, cât și de a modifica hotărârea atacată.”;

(c) alineatele (5) și (6) se înlocuiesc cu următorul text:

„5. Acțiunea se introduce în fața Tribunalului în termen de două luni de la data notificării deciziei camerei de recurs.

6. Agenția ia măsurile necesare pentru executarea hotărârii Tribunalului sau, în caz de recurs împotriva acestei hotărâri, a Curții de Justiție.”;

(56) Se inserează următorul articol 65a:

„Articolul 65a

Delegarea competențelor

Comisiei i se conferă competența de a adopta acte delegate, în conformitate cu dispozițiile de la articolul 163, pentru a preciza:

(a) conținutul cererii de introducere a căii de atac menționate la articolul 60 și procedura de depunere și examinare a unei căi de atac;

(b) conținutul și forma deciziilor camerei de recurs prevăzute la articolul 64;

(c) rambursarea taxelor pentru calea de atac menționate la articolul 60.”;

(57) Denumirea titlului VIII se înlocuiește cu următorul text:

„DISPOZIȚII SPECIALE PRIVIND MĂRCILE COLECTIVE EUROPENE ȘI MĂRCILE DE CERTIFICARE EUROPENE”;

(58) Între denumirea titlului VIII și articolul 66 se introduce următorul titlu:

„SECȚIUNEA 1

Mărcile colective europene”;

(59) La articolul 66, alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Titlurile I - VII și IX - XIV se aplică mărcilor colective europene, cu excepția cazului în care în prezenta secțiune se prevede altfel.”;

(60) La articolul 67 alineatul (1), cuvintele „în termenul alocat” se înlocuiesc cu „în termenul alocat în conformitate cu articolul 74a”;

(61) Articolul 69 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 69

Observații ale terților

În cazul în care agenției i se adresează observații în scris cu privire la o marcă colectivă europeană în temeiul articolului 40, observațiile respective pot, de asemenea, să se bazeze pe un anumit motiv pentru care ar trebui respinsă cererea de înregistrare a unei mărci colective europene în temeiul articolului 68.”;

(62) Se inserează următorul articol 74a:

„Articolul 74a

Delegarea competențelor

Comisiei i se conferă competența de a adopta acte delegate, în conformitate cu dispozițiile articolului 163, pentru a preciza termenul, prevăzut la articolul 67 alineatul (1), în care regulamentul de utilizare a mărcii colective europene trebuie prezentat agenției și conținutul regulamentului respectiv, astfel cum este prevăzut la articolul 67 alineatul (2).”;

- (63) La titlul VIII se adaugă următoarea secțiune 2:

„SECȚIUNEA 2

Mărcile de certificare europene

Articolul 74b

Mărcile de certificare europene

(1) O marcă de certificare europeană este o marcă europeană desemnată astfel la data depunerii cererii de înregistrare și care este în măsură să facă distincția între, pe de o parte, produsele sau serviciile pentru care proveniența geografică, materialul, modul de fabricare al produselor sau de prestare a serviciilor, calitatea, exactitatea sau alte caracteristici sunt certificate de către titularul mărcii și, pe de altă parte, produsele și serviciile care nu beneficiază de o astfel de certificare.

(2) Orice persoană juridică, inclusiv instituțiile, autoritățile și organismele de drept public, poate solicita înregistrarea unor mărci europene de certificare, cu condiția ca:

- (a) persoana juridică să nu desfășoare o activitate economică care implică furnizarea de produse sau servicii de tipul celor certificate;
- (b) persoana juridică să aibă competența de a certifica produsele sau serviciile pentru care se solicită înregistrarea mărcii.

(3) Prin derogare de la articolul 7 alineatul (1) litera (c), semnele sau indicațiile ce pot să servească, în comerț, pentru a desemna proveniența geografică a produselor sau serviciilor pot constitui mărci de certificare europene în sensul alineatului (1). O marcă de certificare nu îndreptățește titularul să interzică unui terț utilizarea în comerț a acestor semne sau indicații, atât timp cât sunt folosite conform practicilor loiale în domeniul industrial sau comercial. O marcă de certificare nu poate fi opusă unui terț abilitat să utilizeze o denumire geografică.

(4) Titlurile I - VII și IX - XIV se aplică mărcilor de certificare europene, cu excepția cazului în care în prezenta secțiune se prevede altfel.

Articolul 74c

Regulament de utilizare a mărcii

(1) Solicitantul înregistrării unei mărci europene de certificare europeană prezintă un regulament de utilizare a mărcii de certificare în termenul stabilit în conformitate cu articolul 74k.

(2) Regulamentul de utilizare indică persoanele autorizate să utilizeze marca, caracteristicile care urmează să fie certificate de marcă, modul în care organismul de certificare va testa caracteristicile respective și va supraveghea utilizarea mărcii, precum și condițiile de utilizare a mărcii, inclusiv sancțiunile.

Articolul 74d

Respingerea cererii

(1) Pe lângă motivele de respingere a unei cereri de înregistrare a mărcii europene prevăzute la articolele 36 și 37, cererea de înregistrare a mărcii de certificare europene se respinge atunci când nu respectă articolele 74b și 74c sau când regulamentul de utilizare contravine ordinii publice sau bunelor moravuri.

(2) Cererea de înregistrare a mărcii de certificare europene se respinge și atunci când publicul riscă să fie indus în eroare în ceea ce privește caracterul sau semnificația mărcii și, mai ales, atunci când se poate să fie considerată a fi altceva decât o marcă de certificare.

(3) Cererea nu se respinge în cazul în care solicitantul, printr-o modificare a reglementului de utilizare, îndeplinește cerințele prevăzute la alineatele (1) și (2).

Articolul 74e

Observații ale terților

În cazul în care agenției i se adresează observații în scris cu privire la o marcă de certificare europeană în temeiul articolului 40, observațiile respective pot, de asemenea, să se bazeze pe un anumit motiv pentru care ar trebui respinsă cererea de înregistrare a unei mărci de certificare europene în temeiul articolului 74d.

Articolul 74f

Modificarea regulamentului de utilizare a mărcii

(1) Titularul mărcii de certificare europene transmite agenției orice regulament de utilizare modificat.

(2) Modificarea nu se menționează în registru în cazul în care regulamentul de utilizare modificat nu respectă dispozițiile articolului 74c sau în cazul în care conține un motiv de respingere menționat la articolul 74d.

(3) Articolul 74e se aplică regulamentului de utilizare modificat.

(4) În sensul prezentului regulament, modificarea regulamentului de utilizare nu produce efecte decât de la data înscrierii în registru a mențiunii de modificare.

Articolul 74g

Transferul

Prin derogare de la articolul 17 alineatul (1), o marcă de certificare europeană nu poate fi transferată decât către o persoană juridică ce îndeplinește cerințele articolului 74b alineatul (2).

Articolul 74h

Exercitarea acțiunii în contrafacere

(1) Numai titularul unei mărci de certificare europene sau persoanele autorizate în mod expres de titular în acest scop au dreptul de a exercita o acțiune în contrafacere.

(2) Titularul unei mărci de certificare europene poate cere, în numele persoanelor abilitate să utilizeze marca, repararea prejudiciului suferit de acestea în urma utilizării neautorizate a mărcii.

Articolul 74i

Cauze de decădere

În afara cauzelor de decădere prevăzute la articolul 51, titularul unei mărci de certificare europene este declarat decăzut din drepturi ca urmare a unei cereri depuse la agenție sau a unei cereri reconvenționale în cadrul unei acțiuni în contrafacere, atunci când este îndeplinită una dintre următoarele condiții:

- (a) titularul nu mai îndeplinește cerințele de la articolul 74b alineatul (2);
- (b) titularul nu ia măsuri corespunzătoare în vederea prevenirii unei utilizări a mărcii care nu ar fi compatibilă cu condițiile de utilizare prevăzute de regulamentul de utilizare, a cărui modificare, dacă este cazul, a fost menționată în registru;
- (c) modul în care marca a fost utilizată de către titular a avut drept consecință posibilitatea ca aceasta să inducă consumatorul în eroare în sensul articolului 74d alineatul (2);
- (d) modificarea regulamentului de utilizare a fost menționată de către titular în registru, contrar dispozițiilor articolului 74f alineatul (2), cu excepția cazului în care titularul mărcii respectă, printr-o nouă modificare a regulamentului de utilizare, condițiile stabilite de articolul respectiv.

Articolul 74j

Cauze de nulitate

În plus față de cauzele de nulitate prevăzute la articolele 52 și 53, o marcă de certificare europeană înregistrată contrar dispozițiilor articolului 74d este declarată nulă ca urmare a unei cereri depuse la agenție sau a unei cereri reconvenționale în cadrul unei acțiuni în contrafacere, cu excepția cazului în care titularul mărcii respectă, printr-o modificare a regulamentului de utilizare, cerințele stabilite la articolul 74d.

Articolul 74k

Delegarea competențelor

Comisiei i se conferă competența de a adopta acte delegate, în conformitate cu dispozițiile articolului 163, pentru a preciza termenul, prevăzut la articolul 74c alineatul (1), în care regulamentul de utilizare a mărcii de certificare europene trebuie

prezentat agenției și conținutul regulamentului respectiv, astfel cum este prevăzut la articolul 74c alineatul (2).”;

- (64) Articolul 75 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 75

Forma deciziilor și a comunicărilor agenției

(1) Deciziile adoptate de agenție sunt motivate. Acestea nu se pot întemeia decât pe motive sau pe dovezi asupra cărora părțile interesate au avut posibilitatea de a formula observații.

(2) Orice decizie, comunicare sau notificare din partea agenției indică numele departamentului sau al diviziei agenției, precum și numele funcționarului sau funcționarilor responsabili. Aceasta trebuie să aibă semnătura funcționarului sau funcționarilor respectivi sau, în absența semnăturii, ștampila agenției, imprimată sau aplicată cu tuș. Directorul executiv poate decide, de asemenea, că un alt mijloc de identificare a departamentului sau diviziei agenției, precum și a numelui funcționarului sau funcționarilor responsabili, sau că un alt tip de identificare decât ștampila poate fi utilizat în cazul în care deciziile, comunicările sau notificările din partea agenției sunt transmise prin fax sau prin orice alte mijloace tehnice de comunicare.”;

- (65) La articolul 76 alineatul (1) se adaugă următoarea teză:

„În cadrul procedurilor în nulitate în temeiul articolului 52, agenția își limitează examinarea la motivele și argumentele furnizate de către părți.”;

- (66) La articolul 78 se adaugă următorul alineat (5):

”(5) Directorul executiv al agenției stabilește valoarea cheltuielilor, inclusiv a avansurilor, care urmează să fie achitate în legătură cu costurile de probațiune menționate la articolul 93a litera (b).”;

- (67) Articolul 79 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 79

Notificare

(1) Agenția notifică din oficiu toate hotărârile și invitațiile de a se înfățișa înaintea sa, precum și comunicările care determină curgerea unui termen sau a căror notificare este prevăzută de alte dispoziții ale prezentului regulament sau ale actelor delegate adoptate în temeiul prezentului regulament sau este dispusă de către directorul executiv al agenției.

(2) Directorul executiv poate stabili ce documente, altele decât deciziile în cazul cărora curge un termen pentru introducerea unei căi de atac și invitațiile de a se înfățișa, se notifică prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire.

(3) Notificarea se poate efectua prin mijloace electronice, detaliile acestora fiind stabilite de către directorul executiv.

(4) În cazul în care notificarea se face prin publicare, directorul executiv stabilește modalitățile de publicare, precum și momentul în care începe să curgă termenul de o lună la expirarea căruia documentul este considerat ca fiind notificat.”;

(68) Se inserează următoarele articole 79a, 79b, 79c și 79d:

„Articolul 79a

Constatarea pierderii unui drept

În cazul în care agenția constată că pierderea unui drept decurge din prezentul regulament sau din actele delegate adoptate în conformitate cu prezentul regulament, în absența luării unei decizii, ea comunică acest lucru persoanei în cauză, în conformitate cu articolul 79. Aceasta din urmă poate solicita o decizie în acest sens. Agenția adoptă o astfel de decizie în cazul în care nu este de acord cu persoana care face solicitarea; în caz contrar, agenția își rectifică constatările și comunică acest lucru solicitantului.

Articolul 79b

Comunicări adresate agenției

Agenției i se pot adresa comunicări prin mijloace electronice. Directorul executiv stabilește măsura și condițiile tehnice în care comunicările respective pot fi transmise în format electronic.

Articolul 79c

Termene

(1) Calcularea și durata termenelor face obiectul normelor adoptate în conformitate cu articolul 93a litera (f).

(2) Directorul executiv al agenției stabilește înainte de începutul fiecărui an calendaristic zilele în care agenția nu este deschisă pentru primirea de documente sau în care corespondența obișnuită nu este livrată în localitatea în care agenția își are sediul.

(3) Directorul executiv stabilește durata perioadei de întrerupere în cazul unei întreruperi generale în livrarea corespondenței în statul membru în care agenția își are sediul sau în cazul unei întreruperi efective a legăturii agenției cu mijloacele electronice de comunicare admise.

(4) În cazul în care o împrejurare excepțională, precum un dezastru natural sau o grevă, întrerupe sau perturbă comunicarea corespunzătoare dintre părțile la procedură și agenție sau invers, directorul executiv poate decide ca, pentru părțile la procedură care își au reședința sau sediul social în statul în cauză sau care au numit un reprezentant cu sediul social în statul în cauză, toate termenele care altfel ar expira la data începerii respectivului eveniment sau după această dată, astfel cum decide directorul executiv, se prelungesc până la o dată care urmează a fi stabilită de acesta. La stabilirea datei respective, directorul executiv estimează când va lua sfârșit împrejurarea excepțională. Dacă împrejurarea în cauză afectează sediul agenției, directorul executiv specifică faptul că data stabilită se aplică tuturor părților la procedură.

Articolul 79d

Rectificarea erorilor și a omisiunilor manifeste

Agenția rectifică toate erorile lingvistice sau greșelile de transcriere și omisiunile manifeste survenite în deciziile agenției sau erorile tehnice imputabile agenției produse la înregistrarea mărcii sau la publicarea înregistrării acesteia.”;

(69) Articolul 80 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1) prima teză, expresia „decizie care conține o eroare de procedură evidentă” se înlocuiește cu „decizie care conține o eroare evidentă”;

(b) la alineatul (2), a doua teză se înlocuiește cu următorul text:

„Eliminarea înscrierii în registru sau revocarea deciziei se efectuează în termen de un an de la data înscrierii în registru sau de la adoptarea deciziei, după ce au fost consultate părțile la procedură, precum și eventualii titulari de drepturi asupra mărcii europene în cauză care sunt înscriși în registru.”;

(c) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Prezentul articol nu aduce atingere dreptului părților de a formula o cale de atac în temeiul articolelor 58 și 65, și nici posibilității de corectare a erorilor și omisiunilor manifeste în temeiul articolului 79d. În cazul în care împotriva deciziei agenției care conține o eroare a fost introdusă o cale de atac, aceasta rămâne fără obiect în momentul în care agenția își revocă decizia în conformitate cu alineatul (1) din prezentul articol.”;

(70) Articolul 82 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Prezentul articol nu se aplică termenelor prevăzute la articolul 29 alineatul (1), articolul 33 alineatul (1), articolul 36 alineatul (2), articolul 41 alineatele (1) și (3), articolul 47 alineatul (3), articolul 60, articolul 65 alineatul (5), articolul 81, articolul 112, termenelor prevăzute la alineatul (1) din prezentul articol sau termenului prevăzut pentru revendicarea seniorității în conformitate cu articolul 34, după depunerea cererii.”;

(b) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) În cazul în care agenția admite cererea, consecințele nerespectării termenului se consideră că nu s-au produs. În cazul în care în perioada dintre expirarea termenului nerespectat și cererea de continuare a procedurii a fost luată o decizie, departamentul care are competența de a statua în ceea ce privește actul neîndeplinit revizuieste decizia și, în cazul în care îndeplinirea actului omis este suficientă, adoptă o decizie diferită. Dacă decizia inițială nu trebuie să fie modificată, aceasta este confirmată în scris.”;

(71) Se inserează următorul articol 82a:

„Articolul 82a

Întreruperea procedurii

La întreruperea sau reluarea procedurii agenția respectă modalitățile stabilite în conformitate cu articolul 93a litera (i).”;

- (72) Articolul 83 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 83

Trimitere la principiile generale

În absența unor dispoziții de procedură în prezentul regulament sau în actele delegate adoptate în temeiul prezentului regulament, agenția ia în considerare principiile general admise în domeniu în statele membre.”;

- (73) La articolul 85 alineatul (1), cuvintele „în condițiile prevăzute de regulamentul de punere în aplicare” se înlocuiesc cu „în condițiile prevăzute în conformitate cu articolul 93a litera (j).”;

- (74) La articolul 86 alineatul (2), a doua teză se înlocuiește cu următorul text:

„Fiecare stat membru desemnează o autoritate unică responsabilă de verificarea autenticității deciziei și comunică datele de contact ale acesteia agenției, Curții de Justiție și Comisiei. Hotărârea este investită cu formulă executorie de către autoritatea în cauză, fără să fie necesar alt control în afară celui de verificare a autenticității titlului.”;

- (75) Articolul 87 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 87

Registrul mărcilor europene

1. Agenția ține un registru, în care apar mențiunile a căror înregistrare sau înscriere este prevăzută de prezentul regulament sau de un act delegat adoptat în temeiul prezentului regulament. Agenția actualizează acest registru.

2. Registrul este deschis consultării publice. Poate fi ținut în format electronic.

3. Agenția menține o bază de date electronică care conține informațiile privind cererile de înregistrare a mărcilor europene și înscrierile făcute în registru. Conținutul acestei baze de date poate fi pus la dispoziția publicului. Directorul executiv stabilește condițiile de acces la baza de date și modul în care conținutul acestei baze de date poate fi pus la dispoziție într-o formă prelucrabilă electronic, inclusiv taxele aferente.”;

- (76) Articolul 88 se modifică după cum urmează:

(a) Titlul „Consultare publică” se înlocuiește cu „Consultarea și păstrarea dosarelor”;

(b) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Atunci când dosarele sunt deschise consultării publice în conformitate cu alineatul (2) sau (3), anumite elemente din dosar pot fi excluse. Directorul executiv stabilește modalitățile de consultare.

(5) Agenția păstrează dosarele tuturor procedurilor legate de o cerere de marcă europeană sau de înregistrarea unei mărci europene. Directorul executiv stabilește forma în care sunt păstrate aceste dosare. În cazul în care dosarele sunt păstrate în format electronic, documentele originale care stau la baza unor asemenea fișiere electronice sunt eliminate după o perioadă a cărei durată, de la primirea lor de către agenție, este stabilită de către directorul executiv.”;

(77) Articolul 89 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 89
Publicații periodice

(1) Agenția publică periodic:

- (a) un Buletin al Mărcilor Europene care conține mențiunile în registru, precum și toate celelalte mențiuni a căror publicare este prevăzută de prezentul regulament sau de actele delegate adoptate în conformitate cu prezentul regulament;
- (b) un Jurnal Oficial care conține comunicările și informațiile de ordin general ale directorului executiv al agenției, precum și orice alte informații privind prezentul regulament și aplicarea sa.

Publicările menționate la literele (a) și (b) pot fi efectuate prin mijloace electronice.

(2) Buletinul Mărcilor Europene se publică în modul și cu frecvența stabilită de către directorul executiv.

(3) Directorul executiv poate decide că anumite elemente se publică în Jurnalul Oficial în toate limbile oficiale ale Uniunii.”;

(78) Articolul 92 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Fără a aduce atingere dispozițiilor alineatului (3) a doua teză, persoanele fizice sau juridice care nu au nici domiciliu, nici sediul, nici unitatea industrială sau comercială efectivă și funcțională în cadrul Uniunii sunt reprezentate în fața agenției, în conformitate cu articolul 93 alineatul (1), în orice procedură instituită de prezentul regulament, cu excepția depunerii unei cereri de înregistrare a mărcii europene.

Prin derogare de la primul paragraf, nu este necesar ca persoanele fizice sau juridice menționate în paragraful respectiv să fie reprezentate în fața agenției în cazurile prevăzute în conformitate cu articolul 93a litera (p).”;

(b) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) În cazul în care sunt îndeplinite condițiile stabilite în conformitate cu articolul 93a litera (p), este numit un reprezentant comun.”;

(79) Articolul 93 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Reprezentarea persoanelor fizice sau juridice în fața agenției poate fi realizată numai:

(a) de către orice avocat care are dreptul să profeseze pe teritoriul unuia dintre statele membre și care are domiciliul profesional în cadrul Uniunii, în măsura în care poate acționa în statul respectiv în calitate de mandatar în domeniul mărcilor;

(b) prin mandatarii agreeți înscrși pe o listă păstrată în acest scop de agenție.

Reprezentanții în fața agenției prezintă, la solicitarea agenției, o procură semnată care trebuie anexată la dosar.”;

(b) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Directorul executiv al agenției poate acorda o derogare:

(a) de la cerința prevăzută la alineatul (2) litera (c) a doua teză, atunci când solicitantul face dovada că a dobândit calificarea necesară într-un alt mod;

(b) de la cerința prevăzută la alineatul (2) litera (a) în cazul specialiștilor de înaltă calificare, cu condiția ca cerințele de la alineatul (2) literele (b) și (c) să fie îndeplinite.”;

(c) alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) O persoană poate fi radiată de pe lista mandatarilor autorizați în condițiile stabilite în conformitate cu articolul 93a litera (p).”;

(80) La titlul IX se inserează următoarea secțiune 5:

„SECȚIUNEA 5

Atribuirea competențelor

Articolul 93a

Delegarea competențelor

Comisiei i se conferă competența de a adopta acte delegate, în conformitate cu dispozițiile de la articolul 163, pentru a preciza:

(a) cerințele privind forma deciziilor menționate la articolul 75;

(b) modalitățile de desfășurare a procedurii orale și de probațiune prevăzute la articolele 77 și 78;

- (c) modalitățile de notificare menționate la articolul 79;
- (d) procedura de constatare a pierderii unui drept menționată la articolul 79a;
- (e) normele privind mijloacele de comunicare, inclusiv mijloacele electronice de comunicare, menționate la articolul 79b, care urmează să fie utilizate de către părțile la procedura în fața agenției și formularele care urmează să fie puse la dispoziție de către agenție;
- (f) normele care reglementează calcularea și durata termenelor menționate la articolul 79c alineatul (1);
- (g) procedura de corectare a erorilor lingvistice sau a greșelilor de transcriere și a omisiunilor manifeste din deciziile agenției, precum și a erorilor tehnice imputabile agenției produse la înregistrarea mărcii sau la publicarea înregistrării acesteia, astfel cum sunt menționate la articolul 79d;
- (h) procedura de revocare a unei decizii sau de eliminare a unei înregistrări în registru, astfel cum este menționată la articolul 80 alineatul (1);
- (i) modalitățile de întrerupere și de reluare a procedurilor în fața agenției, astfel cum sunt menționate la articolul 82a;
- (j) procedurile de repartizare și stabilire a cheltuielilor, astfel cum sunt menționate la articolul 85 alineatul (1);
- (k) mențiunile prevăzute la articolul 87 alineatul (1);
- (l) procedura de consultare publică a dosarelor prevăzută la articolul 88, inclusiv a elementelor din dosar care nu sunt deschise consultării de către public, precum și modalitățile de păstrare a dosarelor agenției prevăzute la articolul 88 alineatul (5);
- (m) modalitățile de publicare a mențiunilor și înregistrărilor prevăzute la articolul 89 alineatul (1) litera (a) în Buletinul Mărcilor Europene, inclusiv tipul de informații, și limbile în care se publică aceste mențiuni și înregistrări;
- (n) frecvența, forma și limbile în care se realizează publicările în Jurnalul Oficial al agenției menționat la articolul 89 alineatul (1) litera (b);
- (o) modalitățile de schimb de informații și comunicări între agenție și autoritățile statelor membre și de consultare publică a dosarelor de către sau prin intermediul instanțelor sau al autorităților statelor membre în temeiul articolului 90;
- (p) derogările de la obligația de a fi reprezentat în fața agenției în temeiul articolului 92 alineatul (2), condițiile în care se desemnează un reprezentant comun în temeiul articolului 92 alineatul (4), condițiile în care angajații menționați la articolul 92 alineatul (3) și mandatarii autorizați menționați la articolul 93 alineatul (1) trebuie să depună la agenție o împuternicire semnată pentru a putea asigura reprezentarea în fața agenției, conținutul respectivei

împuterniciri, precum și condițiile în care o persoană poate fi radiată de pe lista mandatarilor autorizați menționate la articolul 93 alineatul (5).”;

- (81) La titlul X, titlul secțiunii 1 se înlocuiește cu următorul text:

„Aplicarea normelor Uniunii privind competența judiciară și recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială”;

- (82) Articolul 94 se modifică după cum urmează:

- (a) titlul se înlocuiește cu următorul text:

„Aplicarea normelor Uniunii privind competența judiciară și recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială”;

- (b) la alineatul (1), textul „dispozițiile Regulamentului (CE) nr. 44/2001” se înlocuiește cu „normele Uniunii privind competența judiciară și recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială”;

- (c) se adaugă următorul alineat (3):

„3. Trimiterile din prezentul regulament la Regulamentul (CE) nr. 44/2001 includ, după caz, Acordul între Comunitatea Europeană și Regatul Danemarcei privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială încheiat la 19 octombrie 2005.”;

- (83) La articolul 96 litera (c), „articolul 9 alineatul (3) a doua teză” se înlocuiește cu „articolul 9b alineatul (2)”;

- (84) La articolul 99, alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) În acțiunile menționate la articolul 96 literele (a) și (c), excepția de decădere sau de nulitate a mărcii europene, prezentată pe o altă cale decât cererea reconvențională, este admisibilă în măsura în care pârâtul pune în evidență că titularul mărcii europene ar putea fi decăzut din drepturi pentru utilizare efectivă insuficientă în momentul introducerii acțiunii în contrafacere.”;

- (85) Articolul 100 se modifică după cum urmează:

- (a) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Instanța competentă în domeniul mărcilor europene în fața căreia a fost introdusă o cerere reconvențională de decădere sau în nulitatea mărcii europene nu procedează la examinarea cererii reconvenționale până când fie partea interesată, fie instanța nu au informat agenția în legătură cu data la care a fost introdusă cererea reconvențională. Agenția înscrie informațiile respective în registru. În cazul în care o cerere de decădere sau de declarare a nulității mărcii europene este în curs de soluționare în fața agenției, instanța este informată de către agenție și suspendă procedura până când decizia privind cererea rămâne definitivă sau până când cererea este retrasă.”;

(b) alineatul (6) se înlocuiește cu următorul text:

„(6) Atunci când o instanță competentă în domeniul mărcilor europene a pronunțat o hotărâre investită cu autoritate de lucru judecat cu privire la o cerere reconvențională de decădere sau în nulitatea unei mărci europene, se transmite neîntârziat agenției o copie a hotărârii, fie de către instanță, fie de către oricare dintre părțile implicate în procedurile naționale. Agenția sau orice altă parte interesată poate solicita informații cu privire la această transmitere. Agenția înscrie în registru mențiunea hotărârii și ia măsurile necesare pentru a se conforma cu partea dispozitivă a acesteia.”;

(86) La articolul 102, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Instanța competentă în domeniul mărcilor europene poate, de asemenea, să aplice măsurile sau ordinele prevăzute de legislația aplicabilă pe care le consideră necesare în împrejurările cauzei.”;

(87) Articolul 108 se elimină;

(88) La articolul 113 alineatul (3), cuvintele „precum și condițiile formale prevăzute de regulamentul de aplicare” se înlocuiesc cu „precum și condițiile de formă prevăzute în conformitate cu articolul 114a”;

(89) La articolul 114 alineatul (2), cuvintele „regulamentul de punere în aplicare” se înlocuiesc cu „actele delegate adoptate în conformitate cu prezentul regulament”;

(90) Se inserează următorul articol 114a:

„Articolul 114a

Delegarea competențelor

Comisiei i se conferă competența de a adopta acte delegate în conformitate cu dispozițiile articolului 163 pentru a preciza condițiile formale pe care trebuie să le respecte o cerere de transformare a unei cereri de înregistrare a unei mărci europene, detaliile legate de examinarea și de publicarea acesteia.”;

(91) La articolul 116, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Fără a aduce atingere alineatului (1), agenția poate recurge la experți naționali detașați sau la alte categorii de personal care nu sunt angajate de agenție. Consiliul de administrație adoptă o decizie care prevede norme privind detașarea experților naționali în cadrul agenției.”;

(92) La articolul 117, cuvântul „Oficiului” se înlocuiește cu „agenției și personalului acesteia”;

(93) Articolul 119 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (6) al doilea paragraf, a doua teză se înlocuiește cu următorul text:

„traducerea este făcută în termenul prevăzut în conformitate cu articolul 144a litera (b).”;

(b) se adaugă următorul alineat (8):

„(8) Directorul executiv stabilește modul în care se legalizează traducerile.”;

(94) La articolul 120 alineatul (1), cuvintele „regulamentul de aplicare” se înlocuiesc cu „un act delegat adoptat în conformitate cu prezentul regulament”;

(95) Articolul 122 se elimină;

(96) Articolul 123 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 123

Transparența

(1) Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului (*) se aplică documentelor deținute de către agenție.

(2) Consiliul de administrație adoptă normele detaliate de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1049/2001.

(3) Deciziile adoptate de agenție în conformitate cu articolul 8 din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 pot face obiectul unei plângeri adresate Ombudsmanului sau al unei acțiuni introduse înaintea Curții de Justiție a Uniunii Europene, în condițiile prevăzute la articolele 228, respectiv 263 din tratat.

(4) Prelucrarea datelor cu caracter personal de către agenție face obiectul Regulamentului (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului (**).

(*) JO L 145, 31.5.2001, p. 43.

(**) JO L 8, 12.1.2001, p. 1.”;

(97) Se inserează următorul articol 123a:

„Articolul 123a

Norme de securitate privind protejarea informațiilor clasificate și a informațiilor sensibile neclasificate

Agenția aplică principiile de securitate cuprinse în normele de securitate ale Comisiei pentru protejarea informațiilor UE clasificate (IUEC) și a informațiilor sensibile neclasificate, astfel cum sunt prevăzute în anexa la Decizia 2001/844/CE, CECO, Euratom (*) a Comisiei. Aplicarea principiilor de securitate acoperă, printre altele, dispozițiile privind schimbul, prelucrarea și stocarea informațiilor respective.

(*) JO L 317, 3.12.2001, p. 1.”;

(98) La titlul XII se inserează următoarea secțiune 1a:

„SECȚIUNEA 1a

Sarcinile agenției și cooperarea în vederea promovării convergenței

Articolul 123b

Sarcinile agenției

(1) Agenția are următoarele sarcini:

- (a) administrarea și promovarea sistemului mărcilor europene stabilit în prezentul regulament;
- (b) administrarea și promovarea sistemului de desene sau modele industriale europene stabilit în Regulamentul (CE) nr. 6/2002 (*) al Consiliului;
- (c) promovarea convergenței practicilor și instrumentelor în materie de mărci și desene sau modele industriale, în cooperare cu serviciile centrale din domeniul proprietății industriale din statele membre, inclusiv cu Oficiul Benelux din domeniul proprietății intelectuale;
- (d) sarcinile prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 386/2012 al Parlamentului European și al Consiliului (**).

(2) Agenția cooperează cu instituții, autorități, organisme, serviciile din domeniul proprietății industriale, organizații internaționale și neguvernamentale în ceea ce privește sarcinile prevăzute la alineatul (1).

(3) Agenția poate asigura servicii de mediere în mod voluntar în scopul de a ajuta părțile să ajungă la o soluționare pe cale amiabilă.

Articolul 123c

Cooperarea în vederea promovării convergenței practicilor și instrumentelor

(1) Agenția, serviciile din domeniul proprietății industriale din statele membre și Oficiul Benelux de proprietate intelectuală cooperează între ele pentru a promova convergența practicilor și instrumentelor în materie de mărci, desene și modele industriale.

Această cooperare acoperă următoarele domenii de activitate:

- (a) elaborarea de standarde comune de examinare;
- (b) crearea de baze de date și portaluri comune sau conectate, în vederea consultării, cercetării și clasificării la nivelul Uniunii;
- (c) furnizarea și schimbul continuu de date și informații, inclusiv alimentarea bazelor de date și a portalurilor menționate la litera (b);
- (d) stabilirea de standarde și practici comune, în scopul de a asigura interoperabilitatea între procedurile și sistemele din întreaga Uniune și de a consolida coerența, eficiența și eficacitatea acestora;

- (e) schimbul de informații privind drepturile și procedurile de proprietate industrială, inclusiv sprijin reciproc pentru birourile de asistență tehnică și centrele de informare;
- (f) schimbul de cunoștințe și de asistență tehnică în ceea ce privește domeniile stabilite la literele (a) - (e).

(2) Agenția definește, elaborează și coordonează proiecte comune de interes pentru Uniune în ceea ce privește domeniile menționate la alineatul (1). Definiția proiectului cuprinde obligațiile și responsabilitățile specifice ale fiecărui serviciu din domeniul proprietății industriale participant din statele membre și ale Oficiului Benelux de proprietate intelectuală.

(3) Serviciile din domeniul proprietății industriale din statele membre și Oficiul Benelux de proprietate intelectuală participă efectiv la proiectele comune menționate la alineatul (2) cu scopul de a asigura dezvoltarea, funcționarea, interoperabilitatea și actualizarea acestora.

(4) Agenția asigură sprijin financiar pentru proiectele comune de interes pentru Uniune menționate la alineatul (2) în măsura în care acest lucru este necesar pentru a asigura participarea efectivă a serviciilor din domeniul proprietății industriale din statele membre și a Oficiului Benelux de proprietate intelectuală la aceste proiecte în sensul alineatului (3). Sprijinul financiar respectiv poate fi acordat sub formă de granturi. Valoarea totală a finanțării nu trebuie să depășească 10 % din venitul anual al agenției. Beneficiarii granturilor sunt serviciile din domeniul proprietății industriale din statele membre și Oficiul Benelux de proprietate intelectuală. Granturile pot fi acordate fără cereri de propuneri, în conformitate cu normele financiare aplicabile agenției și cu principiile procedurilor de acordare de granturi cuprinse în Regulamentul financiar (UE) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului (***) și în Regulamentul delegat (UE) nr. 1268/2012 al Comisiei (****).

(*) JO L 3, 5.1.2002, p. 1.

(**) JO L 129, 16.5.2012, p. 1.

(***) JO L 298, 26.10.2012, p. 1.

(****) JO L 362, 31.12.2012, p. 1.”;

(99) La titlul XII, secțiunile 2 și 3 se înlocuiesc cu următorul text:

„SECȚIUNEA 2
Consiliul de administrație

Articolul 124

Funcțiile consiliului de administrație

(1) Fără a aduce atingere funcțiilor care sunt atribuite comitetului bugetar în secțiunea 5, consiliul de administrație are următoarele funcții:

- (a) consiliul de administrație adoptă programul anual de lucru al agenției pentru anul următor, pe baza unui proiect prezentat de directorul executiv în conformitate cu articolul 128 alineatul (4) litera (c) și luând în considerare avizul Comisiei și transmite Parlamentului European, Consiliului și Comisiei programul anual de lucru adoptat;
- (b) în urma unui schimb de opinii între directorul executiv și comisia relevantă din Parlamentul European, consiliul de administrație adoptă un program strategic multianual pentru agenție, inclusiv strategia agenției pentru cooperarea internațională, pe baza unui proiect prezentat de directorul executiv în conformitate cu articolul 128 alineatul (4) litera (d) și luând în considerare avizul Comisiei și transmite Parlamentului European, Consiliului și Comisiei programul strategic multianual adoptat;
- (c) consiliul de administrație adoptă raportul anual pe baza unui proiect prezentat de directorul executiv în conformitate cu articolul 128 alineatul (4) litera (f) și transmite Parlamentului European, Consiliului, Comisiei și Curții de Conturi raportul anual adoptat;
- (d) consiliul de administrație adoptă planul multianual privind politica de personal pe baza unui proiect prezentat de directorul executiv în conformitate cu articolul 128 alineatul (4) litera (g);
- (e) consiliul de administrație adoptă normele privind prevenirea și gestionarea conflictelor de interese în cadrul agenției;
- (f) în conformitate cu alineatul (2), acesta exercită, în ceea ce privește personalul agenției, competențele de autoritate împuternicită să facă numiri, conferite prin Statutul funcționarilor și competențele de autoritate abilitată să încheie contracte de muncă, ce îi sunt conferite prin Regimul aplicabil celorlalți agenți („competențele de autoritate împuternicită să facă numiri”);
- (g) consiliul de administrație adoptă norme corespunzătoare de punere în aplicare a Statutului funcționarilor și a Regimului aplicabil celorlalți agenți în conformitate cu dispozițiile articolului 110 din Statutul funcționarilor;
- (h) consiliul de administrație numește și poate elibera din funcție directorul executiv și adjunctul sau adjunctii acestuia în temeiul articolului 129 și numește președintele, precum și membrii și președinții camerelor de recurs în temeiul articolului 136;
- (i) consiliul de administrație se asigură că se dă curs în mod adecvat concluziilor și recomandărilor care decurg din rapoartele de audit și evaluările interne sau externe menționate la articolul 165a, precum și din investigațiile efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF);
- (j) consiliul de administrație este consultat înainte de adoptarea orientărilor privind examinarea efectuată în cadrul agenției și în celelalte cazuri prevăzute în prezentul regulament;

- (k) consiliul de administrație poate să prezinte avize și solicitări de informații către directorul executiv și Comisie, în cazul în care consideră că acest lucru este necesar.

(2) Consiliul de administrație adoptă, în conformitate cu articolul 110 din Statutul funcționarilor și cu articolul 142 din Regimul aplicabil celorlalți agenți, o decizie bazată pe articolul 2 alineatul (1) din Statutul funcționarilor și pe articolul 6 din Regimul aplicabil celorlalți agenți prin care delegă directorului executiv competențele relevante de autoritate împuternicită să facă numiri și definește condițiile în care această delegare de competențe poate fi suspendată.

Directorul executiv este autorizat să subdelege aceste competențe.

În cazul în care împrejurări excepționale impun acest lucru, consiliul de administrație poate, printr-o decizie, să suspende temporar delegarea către directorul executiv a competențelor de autoritate împuternicită să facă numiri și subdelegarea competențelor de către acesta și să le exercite el însuși sau să le delege unuia dintre membrii săi sau unui membru al personalului, altul decât directorul executiv.

Articolul 125

Componența consiliului de administrație

(1) Consiliul de administrație este alcătuit dintr-un reprezentant al fiecărui stat membru și doi reprezentanți ai Comisiei, precum și din supleanții acestora.

(2) Membrii consiliului de administrație pot, sub rezerva regulamentului propriu de procedură, să fie asistați de consilieri sau de experți.

(3) Durata mandatului este de patru ani. Mandatul poate fi reînnoit.

Articolul 126

Președintele consiliului de administrație

(1) Consiliul de administrație alege un președinte și un vicepreședinte din rândul membrilor săi. Vicepreședintele îl înlocuiește de drept pe președinte în caz de imposibilitate a acestuia de a-și exercita atribuțiile.

(2) Durata mandatului președintelui și vicepreședintelui este de patru ani. Mandatul poate fi reînnoit o singură dată. Cu toate acestea, dacă în timpul mandatului aceștia pierd calitatea de membri ai consiliului de administrație, mandatul lor expiră automat la aceeași dată.

Articolul 127

Sesiuni

(1) Consiliul de administrație se reunește la convocarea președintelui.

(2) Directorul executiv ia parte la deliberări, cu excepția cazului în care consiliul de administrație decide altfel.

(3) Consiliul de administrație se reunește în sesiune ordinară o dată pe an. În plus, se întrunește la inițiativa președintelui sau la cererea Comisiei sau a unei treimi din numărul statelor membre.

(4) Consiliul de administrație adoptă un regulament de procedură.

(5) Consiliul de administrație adoptă decizii cu majoritatea absolută a membrilor săi. Cu toate acestea, deciziile pe care consiliul de administrație este competent să le adopte în temeiul articolului 124 alineatul (1) literele (a) și (b), al articolului 126 alineatul (1) și al articolului 129 alineatele (2) și (4) impun o majoritate de două treimi a membrilor săi. În ambele cazuri, fiecare membru dispune de un singur vot.

(6) Consiliul de administrație poate să invite observatori la sesiunile sale.

(7) Secretariatul consiliului de administrație este asigurat de agenție.

SECȚIUNEA 2a

Comitetul executiv

Articolul 127a

Înființare

Consiliul de administrație poate înființa un comitet executiv.

Articolul 127b

Funcții și organizare

(1) Comitetul executiv asistă consiliul de administrație.

(2) Comitetul executiv are următoarele funcții:

- (a) să pregătească deciziile care urmează să fie adoptate de consiliul de administrație;
- (b) se asigură, împreună cu consiliul de administrație, că se dă curs concluziilor și recomandărilor care decurg din rapoartele de audit și evaluările interne sau externe, precum și din investigațiile efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF);
- (c) să acorde asistență și consiliere directorului executiv, fără a aduce atingere funcțiilor directorului executiv, astfel cum sunt prevăzute la articolul 128, la punerea în aplicare a deciziilor consiliului de administrație, în vederea consolidării supravegherii gestiunii administrative.

(3) Atunci când este necesar, din motive de urgență, comitetul executiv poate lua anumite decizii provizorii în numele consiliului de administrație, în special cu privire la aspecte legate de gestiunea administrativă, inclusiv suspendarea delegării competențelor de autoritate împuternicită să facă numiri.

(4) Comitetul executiv este alcătuit din președintele consiliului de administrație, un reprezentant al Comisiei în cadrul consiliului de administrație și alți trei membri

desemnați de consiliul de administrație din rândul membrilor săi. Președintele consiliului de administrație este și președintele comitetului executiv. Directorul executiv ia parte la sesiunile comitetului executiv, dar nu are drept de vot.

(5) Durata mandatului membrilor comitetului executiv este de patru ani. Durata mandatului membrilor comitetului executiv se încheie atunci când aceștia își pierd calitatea de membri ai consiliului de administrație.

(6) Comitetul executiv se reunește în cel puțin o sesiune ordinară la fiecare trei luni. În plus, acesta se reunește la inițiativa președintelui său sau la cererea membrilor săi.

(7) Comitetul executiv respectă normele de procedură stabilite de consiliul de administrație.

SECȚIUNEA 3

Directorul executiv

Articolul 128

Funcțiile directorului executiv

(1) Conducerea agenției este asigurată de directorul executiv. Directorul executiv răspunde în fața consiliului de administrație.

(2) Fără a aduce atingere competențelor Comisiei, ale consiliului de administrație și ale comitetului bugetar, directorul executiv își exercită funcțiile în mod independent și nu solicită și nici nu acceptă instrucțiuni de la niciun guvern și de la niciun alt organism.

(3) Directorul executiv este reprezentantul legal al agenției.

(4) Directorul executiv are, în mod concret, următoarele funcții:

- (a) ia toate măsurile necesare, inclusiv adoptarea instrucțiunilor administrative interne și publicarea comunicărilor, în vederea asigurării funcționării agenției;
- (b) pune în aplicare deciziile adoptate de consiliul de administrație;
- (c) pregătește un proiect de program de lucru anual, indicând resursele umane și financiare estimate pentru fiecare activitate, și îl înaintează consiliului de administrație, după consultarea Comisiei;
- (d) pregătește un proiect de program strategic multianual, care cuprinde și strategia agenției pentru cooperarea internațională, și îl înaintează consiliului de administrație, după consultarea Comisiei și în urma unui schimb de opinii cu comisia relevantă din Parlamentul European;
- (e) pune în aplicare programul de lucru anual și programul strategic multianual și informează consiliul de administrație în legătură cu punerea în aplicare a acestora;

- (f) pregătește raportul anual privind activitățile agenției și îl prezintă spre aprobare consiliului de administrație;
- (g) pregătește un proiect de plan multianual privind politica de personal și îl prezintă consiliului de administrație, după consultarea Comisiei;
- (h) pregătește un plan de acțiune pe baza concluziilor rezultate în urma rapoartelor și evaluărilor de audit interne sau externe, precum și în urma investigațiilor efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF), și informează de două ori pe an Comisia și consiliul de administrație în legătură cu progresele înregistrate;
- (i) protejează interesele financiare ale Uniunii prin aplicarea de măsuri preventive de combatere a fraudei, a corupției și a altor activități ilegale, prin realizarea de controale eficace și, dacă se constată nereguli, prin recuperarea sumelor plătite necuvenit și, dacă este cazul, prin aplicarea de sancțiuni administrative și financiare eficace, proporționale și disuasive;
- (j) pregătește o strategie antifraudă a agenției și o prezintă comitetului bugetar în vederea aprobării;
- (k) pentru a asigura aplicarea uniformă a prezentului regulament, poate sesiza camera de recurs extinsă cu privire la aspecte de drept, în special în cazul în care camerele de recurs au emis decizii divergente în legătură cu aspectul respectiv;
- (l) întocmește estimarea veniturilor și cheltuielilor agenției și execută bugetul;
- (m) își exercită, în ceea ce privește personalul, competențele care îi sunt încredințate de către consiliul de administrație în conformitate cu articolul 124 alineatul (1) litera (f);
- (n) își exercită competențele conferite de articolul 26 alineatul (3), de articolul 29 alineatul (5), de articolul 30 alineatul (2), de articolul 45 alineatul (3), de articolul 75 alineatul (2), de articolul 78 alineatul (5), de articolele 79, 79b și 79c, de articolul 87 alineatul (3), de articolele 88 și 89, de articolul 93 alineatul (4), de articolul 119 alineatul (8) și de articolul 144, în conformitate cu criteriile prevăzute în prezentul regulament și în actele delegate adoptate în temeiul prezentului regulament;
- (o) poate să își delege funcțiile.

(5) Directorul executiv este asistat de unul sau mai mulți directori executivi adjuncți. În cazul în care directorul executiv este absent sau în imposibilitatea de a-și exercita atribuțiile, directorul executiv adjunct sau unul dintre directorii executivi adjuncți îl înlocuiește în conformitate cu procedura stabilită de consiliul de administrație.

Articolul 129

Numirea și revocarea directorului executiv și reînnoirea mandatului acestuia

(1) Directorul executiv este angajat ca agent temporar al agenției în temeiul articolului 2 litera (a) din Regimul aplicabil celorlalți agenți.

(2) Directorul executiv este numit de consiliul de administrație pe baza unei liste de candidați propuse de Comisie, în urma unei proceduri de selecție deschise și transparente. Înainte de a fi numit în funcție, candidatul selecționat de către consiliul de administrație poate fi invitat să facă o declarație în fața oricărei comisii competente a Parlamentului European și să răspundă întrebărilor adresate de membrii acesteia. În scopul încheierii contractului cu directorul executiv, agenția este reprezentată de președintele consiliului de administrație.

Directorul executiv poate fi revocat din funcție numai prin decizia consiliului de administrație care acționează la propunerea Comisiei Europene.

(3) Durata mandatului directorului executiv este de cinci ani. Până la sfârșitul acestei perioade, Comisia realizează o evaluare bazată pe o analiză a activității directorului executiv, precum și sarcinile și provocările viitoare ale agenției.

(4) La propunerea Comisiei, care ia în considerare evaluarea menționată la alineatul (3), Consiliul de administrație poate reînnoi mandatul directorului executiv o singură dată, cu cel mult cinci ani.

(5) Directorul executiv al cărui mandat a fost reînnoit nu mai poate să participe la o altă procedură de selecție pentru același post la sfârșitul perioadei totale.

(6) Directorul executiv adjunct sau directorii executivi adjuncți sunt numiți sau revocați din funcție, astfel cum se prevede la alineatul (2), după consultarea directorului executiv și, după caz, a directorului executiv care a fost numit dar care nu și-a început mandatul. Directorul executiv adjunct este numit pentru un mandat de cinci ani. Acesta poate fi reînnoit o singură dată, pentru maximum cinci ani, de către consiliul de administrație pe baza unei propuneri din partea Comisiei, astfel cum se prevede la alineatul (4), după consultarea directorului executiv.”;

(100) Articolul 130 se modifică după cum urmează:

(a) litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

„(c) un departament însărcinat cu ținerea registrului;”

(b) se adaugă următoarea literă (f):

„(f) orice altă unitate sau persoană numită de directorul executiv în acest scop.”;

(101) La articolul 132 alineatul (2), teza a treia se înlocuiește cu următorul text:

„În cazuri speciale stabilite în conformitate cu articolul 144a litera (c), deciziile se iau de către un singur membru.”;

(102) Articolul 133 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 133

Departamentul însărcinat cu ținerea registrului

(1) Departamentul însărcinat cu ținerea registrului are competența de a lua decizii în ceea ce privește înscrierea în registru.

(2) De asemenea, are competența de a păstra lista mandatarilor autorizați menționați la articolul 93 alineatul (2).

(3) Deciziile departamentului se iau de către un singur membru.”;

(103) Articolul 134 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) O divizie de anulare are competența de a lua orice decizie referitoare la:

(a) cererile de decădere sau în nulitatea unei mărci europene,

(b) cererile de transfer al unei mărci europene, astfel cum se prevede la articolul 18.”;

(b) la alineatul (2), a treia teză se înlocuiește cu următorul text:

„În cazuri speciale stabilite în conformitate cu articolul 144a litera (c), deciziile se iau de către un singur membru.”;

(104) Se inserează următorul articol 134a:

„Articolul 134a

Competența generală

Deciziile care sunt impuse de prezentul regulament și care nu intră în sfera de competență a unui examinator, a unei divizii de opoziție, a unei divizii de anulare sau a departamentului însărcinat cu ținerea registrului sunt luate de către orice funcționar sau unitate numită de către directorul executiv în acest scop.”;

(105) Articolul 135 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Camerele de recurs au competența de a se pronunța asupra acțiunilor introduse împotriva deciziilor luate în temeiul articolelor 131 - 134a.”;

(b) la alineatul (3), litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) de către autoritatea camerelor de recurs prevăzută la articolul 136 alineatul (4) litera (a); sau”;

(c) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Camera extinsă are, de asemenea, competența de a emite avize motivate cu privire la aspecte de drept cu care este sesizată de către directorul executiv în conformitate cu articolul 128 alineatul (4) litera (k).”;

(d) la alineatul 5 se elimină ultima teză;

(106) Articolul 136 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 136

Independența membrilor camerelor de recurs

(1) Președintele camerelor de recurs și președintele fiecărei camere sunt numiți pentru o perioadă de cinci ani, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 129 pentru numirea directorului executiv. Aceștia sunt eliberați din funcție pe durata mandatului numai pentru motive grave și în cazul în care Curtea de Justiție, sesizată de către instituția care i-a numit, ia o decizie în acest sens.

(2) Mandatul președintelui camerelor de recurs poate fi reînnoit o singură dată pentru o perioadă suplimentară de cinci ani sau până la ieșirea la pensie, în cazul în care vârsta de pensionare este atinsă în timpul noului mandat, după o evaluare prealabilă pozitivă a activității sale de către consiliul de administrație.

(3) Durata mandatului președinților fiecărei camere poate fi prelungită pentru perioade suplimentare de cinci ani sau până la ieșirea la pensie, în cazul în care vârsta de pensionare este atinsă în timpul noului mandat, după o evaluare prealabilă pozitivă a activității lor de către consiliul de administrație, sub rezerva unui aviz favorabil din partea președintelui camerelor de recurs.

(4) Președintele camerelor de recurs are următoarele funcții de gestiune și de organizare:

- (a) prezidează autoritatea camerelor de recurs însărcinată cu stabilirea regulamentului și organizarea activității camerelor;
- (b) asigură executarea deciziilor autorității;
- (c) atribuie cauzele unei camere pe baza criteriilor obiective stabilite de autoritatea camerelor de recurs;
- (d) transmite către directorul executiv nevoile referitoare la cheltuieli ale camerelor pentru a stabili estimările de cheltuieli.

Președintele camerelor de recurs prezidează camera extinsă.

(5) Membrii camerelor de recurs sunt numiți pentru o perioadă de cinci ani de către consiliul de administrație. Mandatul lor poate fi reînnoit pentru perioade suplimentare de cinci ani sau până la ieșirea la pensie, în cazul în care vârsta de pensionare este atinsă în timpul noului mandat, după o evaluare prealabilă pozitivă a activității lor de către consiliul de administrație, sub rezerva unui aviz favorabil din partea președintelui camerelor de recurs.

(6) Membrii camerelor de recurs sunt eliberați din funcție numai pentru motive grave și în cazul în care Curtea de Justiție, sesizată de către consiliul de administrație care acționează la propunerea președintelui camerelor de recurs, după consultarea președintelui camerei căreia îi aparține membrul în cauză, ia o decizie în acest sens.

(7) Președintele camerelor de recurs și președinții fiecărei camere, precum și membrii camerelor de recurs sunt independenți. În deciziile lor, aceștia nu depind de niciun fel de instrucțiuni.

(8) Deciziile luate de către o cameră extinsă privind recursurile sau avizele legate de aspectele de drept cu care a fost sesizată de către directorul executiv în conformitate cu articolul 135 sunt obligatorii pentru forurile de decizie ale agenției menționate la articolul 130.

(9) Președintele camerelor de recurs și președinții și membrii camerelor de recurs nu trebuie să fie examinatori sau membri ai diviziilor de opoziție, ai departamentului însărcinat cu ținerea registrului sau ai diviziilor de anulare.”;

(107) Articolul 138 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 138
Comitetul bugetar

(1) Comitetul bugetar are funcțiile care îi sunt atribuite de prezenta secțiune.

(2) Articolul 125, articolul 126 și articolul 127 alineatele (1) - (4), (6) și (7) se aplică în ceea ce privește comitetul bugetar.

(3) Comitetul bugetar adoptă deciziile cu majoritatea absolută a membrilor săi. Cu toate acestea, deciziile pe care comitetul bugetar este competent să le adopte în temeiul articolului 140 alineatul (3) și al articolului 143 impun o majoritate de două treimi a membrilor săi. În ambele cazuri, fiecare membru dispune de un singur vot.”;

(108) La articolul 139 se adaugă următorul alineat (4):

„(4) Agenția pregătește semestrial un raport asupra situației sale financiare destinat Comisiei. Pe baza acestui raport, Comisia examinează situația financiară a agenției.”;

(109) Se inserează următorul articol 141a:

„Articolul 141a
Combaterea fraudei

(1) În scopul de a facilita combaterea fraudei, a corupției și a altor activități ilegale în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1073/1999, agenția aderă la Acordul interinstituțional din 25 mai 1999 privind anchetele interne efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) și adoptă dispozițiile corespunzătoare care se aplică tuturor angajaților agenției utilizând modelul prevăzut în anexa la respectivul acord.

(2) Curtea de Conturi Europeană are competența de a efectua audituri, pe bază de documente și la fața locului, în ceea ce-i privește pe toți beneficiarii de granturi, contractanții și subcontractanții care au primit fonduri ale Uniunii din partea agenției.

(3) OLAF poate efectua investigații, inclusiv controale la fața locului și inspecții, în conformitate cu dispozițiile și procedurile prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 1073/1999 și de Regulamentul (Euratom, CE) nr. 2185/96, pentru a stabili dacă au avut loc fraude, cazuri de corupție sau orice altă activitate ilegală care afectează interesele financiare ale Uniunii în legătură cu un grant sau cu un contract finanțat de agenție.

(4) Fără a aduce atingere alineatelor (1), (2) și (3), acordurile de cooperare cu țări terțe și cu organizații internaționale, contractele, acordurile de grant și deciziile privind granturile luate de agenție conțin dispoziții care împuternicesc în mod expres Curtea de Conturi Europeană și OLAF să efectueze astfel de audituri și investigații, în conformitate cu competențele lor respective.

(5) Comitetul bugetar adoptă o strategie antifraudă, care este proporțională cu riscurile de fraudă, luând în considerare raportul cost-beneficiu al măsurilor care urmează să fie puse în aplicare.”;

(110) Articolul 144 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 144

Taxe

(1) Pe lângă taxele prevăzute la articolul 26 alineatul (2), la articolul 36 alineatul (1) litera (c), la articolul 41 alineatul (3), la articolul 44 alineatul (4), la articolul 47 alineatele (1) și (3), la articolul 49 alineatul (4), la articolul 56 alineatul (2), la articolul 60, la articolul 81 alineatul (3), la articolul 82 alineatul (1), la articolul 113 alineatul (1) și la articolul 147 alineatul (5), sunt percepute taxe în următoarele cazuri:

- (a) eliberarea unei copii a certificatului de înregistrare;
- (b) înregistrarea unei licențe sau a unui alt drept asupra unei mărci europene;
- (c) înregistrarea unei licențe sau a unui alt drept asupra unei cereri de înregistrare a unei mărci europene;
- (d) radierea înregistrării unei licențe sau a unui alt drept;
- (e) modificarea unei mărci europene înregistrate;
- (f) eliberarea unui extras din registru;
- (g) consultarea publică a unui dosar;
- (h) eliberarea unei copii a unor documente din dosare;
- (i) eliberarea unei copii certificate conforme cererii;

- (j) comunicarea de informații conținute într-un dosar;
- (k) reexaminarea stabilirii cheltuielilor de procedură care trebuie rambursate.

(2) Valoarea taxelor menționate la alineatul (1) se stabilește astfel încât veniturile corespunzătoare să permită asigurarea, în principiu, a echilibrului bugetului agenției, evitându-se în același timp acumularea de excedente semnificative. Fără a aduce atingere articolului 139 alineatul (4), în cazul în care excedentele semnificative devin recurente, Comisia reexaminează nivelul taxelor. Dacă această reexaminare nu conduce la o reducere sau la o modificare a nivelului taxelor care să împiedice acumularea în continuare a unor excedente semnificative, excedentele acumulate după reexaminare se transferă la bugetul Uniunii.

(3) Directorul executiv stabilește valoarea sumei percepute pentru fiecare serviciu oferit de agenție, cu excepția celor menționate la alineatul (1), precum și pentru publicațiile emise de agenție în conformitate cu criteriile prevăzute în actul delegat adoptat în temeiul articolului 144a litera (d). Valoarea taxei nu depășește ceea ce este necesar pentru acoperirea costurilor serviciului specific oferit de agenție.

(4) În conformitate cu criteriile stabilite în actul delegat adoptat în temeiul articolului 144a litera (d), directorul executiv poate lua următoarele măsuri:

- (a) poate preciza ce metode de plată specifice pot fi folosite, în afară de cele prevăzute în conformitate cu articolul 144a litera (d), în special prin plata în conturi curente deschise la agenție;
- (b) poate stabili valorile sub care o sumă prea mare plătită pentru o taxă sau pentru un tarif nu se restituie;
- (c) poate renunța la inițierea unei proceduri de executare silită a oricărei sume datorate dacă suma care urmează să fie recuperată este minimă sau dacă recuperarea este prea nesigură.”;

În cazul în care se pot utiliza metodele de plată menționate la litera (a), directorul executiv stabilește data la care se consideră că au fost făcute plățile respective către agenție.”;

(111) Se inserează următoarea secțiune 6:

„SECȚIUNEA 6
Delegarea competențelor

Articolul 144a
Delegarea competențelor

Comisiei i se conferă competența de a adopta acte delegate, în conformitate cu dispozițiile articolului 163, pentru a stabili:

- (a) criteriile specifice de utilizare a limbilor menționate la articolul 119;

- (b) cazurile în care deciziile de opoziție și de anulare se iau de către un singur membru în conformitate cu articolul 132 alineatul (2) și cu articolul 134 alineatul (2);
 - (c) detaliile privind organizarea camerelor de recurs, inclusiv înființarea și rolul autorității camerelor de recurs prevăzute la articolul 135 alineatul (3) litera (a), componența camerei extinse și normele referitoare la sesizarea acesteia, astfel cum sunt menționate la articolul 135 alineatul (4), precum și condițiile în care deciziile se iau de către un singur membru, în conformitate cu articolul 135 alineatele (2) și (5);
 - (d) sistemul de taxe și tarife datorate agenției în conformitate cu articolul 144, inclusiv valoarea taxelor, metodele de plată, monedele, scadența taxelor și tarifelor, data la care plata se consideră efectuată și consecințele neefectuării plății sau ale plății efectuate cu întârziere, ale plăților situate sub sau peste valoarea cuvenită, precum și criteriile conform cărora directorul executiv își poate exercita competențele stabilite la articolul 144 alineatele (3) și (4).”;
- (112) La articolul 145, cuvintele „regulamentele sale de aplicare” se înlocuiesc cu „actele delegate adoptate în temeiul prezentului regulament”;
- (113) La articolul 147, alineatele (4), (5) și (6) se înlocuiesc cu următorul text:
- „(4) Depunerea unei cereri internaționale este condiționată de achitarea unei taxe către agenție. Atunci când înregistrarea internațională trebuie să se întemeieze pe o marcă europeană odată ce aceasta a fost înregistrată, taxa se datorează la data înregistrării mărcii europene. Cererea se consideră a nu fi fost depusă atât timp cât taxa nu a fost achitată.
- (5) Cererea internațională îndeplinește condițiile de formă stabilite în conformitate cu articolul 161a litera (a).
- (6) Agenția examinează dacă cererea internațională îndeplinește condițiile prevăzute la articolul 146 și la alineatele (1), (3) și (5) din prezentul articol.
- (7) Agenția transmite cererea internațională Biroului Internațional în cel mai scurt timp.”;
- (114) Se inserează următorul articol 148a:
- „Articolul 148a
Notificarea nulității cererii de bază sau a înregistrării de bază
- În termen de cinci ani de la data înregistrării internaționale, agenția notifică Biroului internațional faptele și deciziile care afectează validitatea cererii de înregistrare a unei mărci europene sau a înregistrării unei mărci europene pe care se baza înregistrarea internațională.”;
- (115) La articolul 149 se adaugă următoarea teză:

„Cererea îndeplinește condițiile de formă stabilite în conformitate cu articolul 161a litera (c).”;

(116) Articolul 154 alineatul (4) se elimină;

(117) Se inserează următorul articol 154a:

„Articolul 154a

Mărci colective și de certificare

În cazul în care o înregistrare internațională se întemeiază pe o cerere de bază sau pe o înregistrare de bază referitoare la o marcă colectivă, la o marcă de certificare sau la o marcă de garanție, agenția respectă procedurile prevăzute în conformitate cu articolul 161a litera (f).”;

(118) Articolul 155 se elimină;

(119) Articolul 156 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (2), cuvintele „șase luni” se înlocuiesc cu cuvintele „o lună”;

(b) alineatul (4) se elimină;

(120) Se inserează următoarele articole 158a, 158b și 158c:

„Articolul 158a

Efectul juridic al înregistrării transferurilor

Înscrierea schimbării titularului înregistrării internaționale în registrul internațional are același efect ca și înscrierea unui transfer în registru în temeiul articolului 17.

Articolul 158b

Efectul juridic al înregistrării licențelor și a altor drepturi

Înscrierea în registrul internațional a unei licențe sau a unei limitări a dreptului titularului de a dispune de înregistrarea internațională are același efect ca și înscrierea în registru a unei licențe, a unui drept real, a unei executări silite sau a unei proceduri de insolvență în temeiul articolelor 19, 20, 21 și 22.

Articolul 158c

Examinarea cererilor de înregistrare a transferurilor, a licențelor sau a limitărilor dreptului de a dispune al titularului

Agenția transmite Biroului internațional cererile de înregistrare a unei modificări de titular, a unei licențe sau a unei limitări a dreptului de a dispune al titularului, a modificării sau anulării unei licențe sau a ridicării unei limitări a dreptului de a dispune al titularului care i-au fost adresate în cazurile specificate în conformitate cu articolul 161a litera (h).”;

(121) Articolul 159 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) în desemnare a unui stat membru parte la Protocolul de la Madrid, în măsura în care, la data cererii de transformare, era posibilă desemnarea directă a acelui stat membru pe baza Protocolului de la Madrid. Articolele 112, 113 și 114 se aplică.”;

(b) la alineatul (2), cuvintele „sau la Aranjamentul de la Madrid” se elimină;

(122) La titlul XIII se inserează următoarea secțiune 4:

„SECȚIUNEA 4

Atribuirea competențelor

Articolul 161a

Delegarea competențelor

Comisiei i se conferă competența de a adopta acte delegate, în conformitate cu dispozițiile de la articolul 163, pentru a preciza:

- (a) condițiile de formă ale unei cereri internaționale menționate la articolul 147 alineatul (5), procedura de examinare a cererii internaționale în temeiul articolului 147 alineatul (6) și modalitățile de transmitere a cererii internaționale către Biroul Internațional în temeiul articolului 147 alineatul (4);
- (b) modalitățile de notificare prevăzute la articolul 148a;
- (c) condițiile de formă ale unei cereri de extindere teritorială menționate la articolul 149 alineatul (2), procedura de examinare a acestor condiții și modalitățile de înaintare a cererii de extindere teritorială către Biroul internațional;
- (d) procedura de depunere a unei cereri de revendicare a seniorității în temeiul articolului 153;
- (e) procedurile de examinare a motivelor absolute de respingere menționate la articolul 154 și de depunere și examinare a unei opoziții în temeiul articolului 156, inclusiv comunicările necesare care trebuie transmise Biroului internațional;
- (f) procedurile legate de înregistrările internaționale menționate la articolul 154a;
- (g) cazurile în care agenția notifică Biroului internațional invalidarea efectelor unei înregistrări internaționale în temeiul articolului 158 și informațiile pe care trebuie să le conțină această notificare;
- (h) modalitățile de transmitere a cererilor menționate la articolul 158c către Biroul internațional;
- (i) condițiile pe care trebuie să le respecte o cerere de transformare în temeiul articolului 159 alineatul (1);

- (j) condițiile de formă ale unei cereri de transformare menționate la articolul 161 și procedurile pentru o astfel de transformare;
 - (k) modalitățile de comunicare între agenție și Biroul internațional, inclusiv comunicările care trebuie efectuate în temeiul articolului 147 alineatul (4), al articolului 148a, al articolului 153 alineatul (2) și al articolului 158c.”;
- (123) Articolul 162 se elimină;
 - (124) Articolul 163 se elimină;
 - (125) Se inserează următorul articol 163a:

„Articolul 163a

Exercitarea delegării

(1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute în prezentul articol.

(2) Delegarea de competențe menționată la articolele 24a, 35a, 45a, 49a, 57a, 65a, 74a, 74k, 93a, 114a, 144a și 161a se conferă pentru o perioadă de timp nedeterminată.

(3) Delegarea de competențe menționată la alineatul (2) poate fi revocată în orice moment de Parlamentul European sau de Consiliu. Decizia de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în respectiva decizie. Decizia de revocare intră în vigoare în ziua următoare datei publicării deciziei în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau la o dată ulterioară specificată în decizie. Decizia nu aduce atingere validității actelor delegate care sunt deja în vigoare.

(4) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(5) Un act delegat adoptat în temeiul articolelor 24a, 35a, 45a, 49a, 57a, 65a, 74a, 74k, 93a, 114a, 144a și 161a intră în vigoare numai dacă nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecții în termen de 2 luni de la notificarea actului respectiv către Parlamentul European și Consiliu sau dacă, înainte de expirarea acestui termen, atât Parlamentul European, cât și Consiliul au informat Comisia că nu vor prezenta obiecții. Acest termen se prelungește cu 2 luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.”;

- (126) Articolul 164 se elimină;
- (127) Se inserează următorul articol 165a:

„Articolul 165a

Evaluare și reexaminare

(1) Până în 2019, și ulterior la fiecare cinci ani, Comisia efectuează o evaluare a punerii în aplicare a prezentului regulament.

(2) Evaluarea analizează cadrul juridic de cooperare între agenție, serviciile centrale din domeniul proprietății industriale din statele membre și Oficiul Benelux de proprietate intelectuală, acordându-se o atenție deosebită mecanismului de finanțare. Evaluarea are, de asemenea, drept obiect analiza impactului, a eficacității și a eficienței agenției și a practicilor de lucru ale acesteia. Evaluarea abordează, în mod concret, eventuala necesitate de a modifica mandatul agenției, precum și implicațiile financiare ale unei astfel de modificări.

(3) Comisia înaintează Parlamentului European, Consiliului și consiliului de administrație raportul de evaluare însoțit de concluziile sale asupra raportului. Concluziile evaluării se fac publice.

(4) O evaluare din două conține o analiză a rezultatelor obținute de agenție, având în vedere obiectivele, mandatul și sarcinile acesteia. În cazul în care Comisia consideră că funcționarea în continuare a agenției nu se mai justifică în raport cu obiectivele, mandatul și sarcinile care îi sunt atribuite, aceasta poate propune abrogarea prezentului regulament.”

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în [a se specifica data corespunzătoare unui număr de 90 de zile de la data publicării în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene].

Articolul 1 alineatul (9), alineatul (10) litera (b), alineatele (21), (22), (23), (25), (26), (27), (29), (30), (31), (34), (37), (38), (41), (44), (46), (57), (58), (59), (60), (61), (63), (64), (66), (67), (68), (69), (70), (71), (72), (73), (75), (76), (77), (78), (79), (88), (89), (93), (94), (99), în măsura în care în care se raportează la articolul 128 alineatul (4) litera (n), alineatul (101), alineatul (103) litera (b), alineatul (105) litera (d), alineatele (112), (113), (114), (115), (117), (120), (123) și (124), se aplică de la [a se specifica prima zi a primei luni de după o perioadă de 18 luni de la data specificată la primul alineat].

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles,

Pentru Parlamentul European
Președintele

Pentru Consiliu
Președintele